

Život Cirkvi

Ročník 18

43/2011

Zomrel rožňavský emeritný biskup Mons. Eduard Kojnok

Kto je mojim priateľom?

Pred niekoľkými týždňami som dostal do mojej e-mailovej schránky nevyžiadanú poštu. Zvyčajne ju mažem bez väčšieho záujmu. Pri tomto e-maili som však prebehol obsah očami a spozornel som. Čo mi dotýčný človek ponúkal? Okrem iného i fanúšikov. Citujem: fanúšikovia - pridáme fanúšikov na Vaše facebook stránky už od 50 eur 500ks (vrátane facebook stránky v prípade ak nemáte). Ďalej databázy- rôzne, overené, aktualizované databázy podľa vašich požiadaviek už od 30 eur. A iné...

Tak som si spomenul aj na študentské vtipy, ktoré sú teraz populárne. Ich hlavnou postavou je Chuck Norris. Keď si vynálezca telefónu Bell po prvýkrát zapol telefón, našiel tam vraj 4 zmeškané hovory - od Chucka Norrisa. Alebo že „Chuck Norris vie zdvihnúť aj zmeškaný hovor“. A jeden aktuálny k predchádzajúcej ponuke v e-maili- „Chuck Norris vraj našiel Šaniho“- pre tých, ktorí náhodou nesledujú reklamu, ide o pohrešovaného Šaniho z reklamy istého mobilného operátora, ktorá riadne liezla na nervy celé leto.

Všetko so všetkým súvisí. Priateľov a fanúšikov si teda môžeme kúpiť. Na webe. Ešte šťastie, že tých skutočných nie, pretože pretváрка skôr či neskôr vyjde na povrch. Kto je mojim priateľom a blíznym?

Nedávno som mal možnosť stráviť dovolenku v Egypte. Stretával som kresťanov i moslimov. Zámerne som si vybral hotel v starej časti mesta, aby som nebol odrezaný od skutočného života v nejakom sterilnom rezorte. Chcel som spoznávať ľudí. Prirodzene, že pre veľa z nich je Európan ako vianočný stromček- treba ho čo najviac obbrať. Ale boli aj takí, ktorí ma pustili ďalej ako po zisk z predaja. Medzi nimi aj mladý študent, ktorý si privyrábal predajom čaju, kávy a korenín. Prekvapil ma veľmi peknou slovenčinou. Hoci na Slovensku nikdy nebol, poznal našu krajinu veľmi dobre. Kvôli reči pravidelne sleduje naše stránky a rozvíja si tak jeden z ôsmich jazykov, ktorými perfektne hovorí. Chodil som k nemu na kus reči takmer každý večer. Vypil si trochu dobrého čaju, podebatovať o živote. V rukách mal iPhone a plynule pri telefonátoch prechádzal z arabčiny do nemčiny, španielčiny, ruštiny či taliančiny. Najväčším prekvapením pre mňa bolo, keď mi na moju otázku, z ktorého mesta pochádza prezradil, že je beduín. Celé detstvo prežil s rodinou pri ovciach na púšti. Rodina mu umožnila študovať a on naplno využil možnosti na univerzite v Káhire. Končí štúdium počítačových technológií a cez leto si privyrába predajom v obchode.

Ďalší zážitok, aby som nebol iba pozitívny, bol so slovenskou sprievodkyňou. Mladá delegátka nás počas prehliadky mesta ubezpečovala, že koptskí kresťania majú závesy v sanktuárii, lebo krstia na-

hých ľudí, tak aby to bolo intímne, majú tam závesy. A okrem toho vraj neuznávajú Ježiša ako vteleného Syna Božieho. A zdupľovala to tvrdením, že nie sú pod nadvládou pápeža ako „my katolíci“. Diskrétno som jej na to povedal svoj názor o posvätnosti sanktuária, ktorá je zvýraznená aj určitými symbolmi, či to, že kresťan je kresťanom práve preto, že uveril, že Boh sa stal človekom. Keď mi ale došlo, koľko turistov to už počulo, vlasy sa mi dupkom na hlavu stavali. Aby som ale nebol len negativista, iná sprievodkyňa, egyptologička Katarína pri pyramídach dojem slovenských sprievodcov jednoznačne napravila.

Na záver mojich postrehov tak radšej niečo pozitívne. A bolo to niečo, čo kamarát, ktorý s nami bol na dovolenke, okomentoval slovami - „tak toto ma núti prehodnotiť veľa vecí v živote.“ Pri rýchlej chôdzi v meste si totiž dosť škaredo vytknul na nohu palec. Stúpil do jamy na chodníku a s bolestnou grimasou zostal skrútený. Okamžite sa k nemu zběhlo niekoľko ľudí, ktorí mu chceli pomôcť. Jeden z nich, ktorý mal neďaleko obchodík, ho zaviedol k sebe, posadil, umyl nohu, priniesol mastičku, masíroval a natieral zranený palec, priniesol občerstvenie. Keď mu to chcel kamarát zaplatiť, zatváril sa urazene - v žiadnom prípade. Ty si potreboval pomoc, je mojou povinnosťou ti pomôcť. A keď mu chcel na druhý deň po nákupe nechať aspoň pár dolárov navyše, znova odmietol. „Ak by sa mi to stalo na Slovensku, ľudia by ma na chodníku zoširoka obišli, alebo by sa prípadne so súcitom prizerali. Tento človek urobil niečo, čo ma núti sa zamyslieť“- zhodnotil večer môj kamarát. Dodávam len, že obchodník bol moslim a jeho pomoc bola vernosťou jednému z piatich pilierov islamu. Znova mi napadlo, že je škoda, že sa vnímame častokrát len cez zopár percent extrémistov, ktorí v mene Boha dokážu i zabíjať. O pár dní sme mali možnosť o tom čítať pri smrti takmer 3 desiatok kresťanov v Káhire. Ako veľmi záleží na tom, či je naša viera životom, alebo len doktrínou. Či sa túžba radikality nasledovania Boha mení na fanatizmus a nenávisť, alebo sa pretaví do skutkov lásky.

To všetko si sumarizujem práve pri pohľade na e-mail, ktorý mi ponúka, že mi predá aj 500 priateľov. A je mi ľúto tých, ktorí svoju budúcnosť a úspešnosť spájajú s takýmito faktami a číslami. Krátkodobý zisk je možný. Ale dlhodobé vytriezvenie a prázdnota v srdci za to nestoja. Prajem vám, drahí poslucháči, aby ste aj vy mali veľa pekných zážitkov priateľstva. Pre človeka je to prirodzená živná pôda na jeho osobnostný rast. Bez rozdielu a závislosti na tom, či ste vyrastali ako pastier oviec na púšti, alebo vo veľkomeste.

RV, Jozef Kováčik

Svätý Otec Benedikt XVI. vyhlásil na svätej omši troch nových svätých

Vatikán, 23. októbra (RV) – Benedikt XVI. vyhlásil troch nových svätých počas svätej omše, ktorú Svätý Otec slávil pred Bazilikou sv. Petra vo Vatikáne.

Prvým zo svätých je zakladateľ Spoločnosti svätého Františka Xaverského pre zahraničné misie, blahosla-vený biskup Guido Maria Conforti. Druhým svätcom sa stal páter Luigi Guanella, zakladateľ Spoločnosti služobníkov Božej lásky a Inštitútu dcér Panny Márie Božej Prozreteľnosti a tretou sestra Bonifácia Rodríguez Castrova, zakladateľka Spoločnosti Nepoškvrneného počatia a sv. Jozefa.

Benedikt XVI. vo homílii vychádzal z liturgických čítaní dnešnej nedele a poukázal na osobnosti nových svätých. „Pánovo Slovo, ktoré zaznelo v evanjeliu nám pripomenulo, že celý Boží zákon je zhrnutý v láske. Evanjelista Matúš nám hovorí, že po tom, čo Ježiš svojou odpoveďou umlčal saducejov, sa schádzajú farizeji, aby ho pokúšali (porov. Mt 22,34-35). Jeden z nich, znalec zákona, sa ho opýtal: «Učiteľ, ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie?» (v. 36). Na otázku, zámerne ťažkú, Ježiš odpovedá s absolútnou jednoduchosťou: «Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojim srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je najväčšie a prvé prikázanie» (vv. 37-38). Naozaj základnou potrebou každého jedného z nás je, aby bol Boh prítomný v našom živote. On musí, ako hovorí Písmo, preniknúť všetky vrstvy nášho bytia a celkom ich naplniť: srdce ho musí poznať a nechať, aby sa ho dotkol. Rovnako našej duše, sily našej vôle a rozhodovania, našej inteligencie a uvažovania. Je to možnosť povedať so svätým Pavlom: «Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus» (Gal 2,20).

Hneď na to Ježiš dodáva niečo navyše, na čo sa v skutočnosti zákonník ani nepýtal: «Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!» (v. 39). Keď vyhlásil, že druhé prikázanie je podobné prvému, Ježiš poukazuje na to, že láska k blížnemu je rovnako dôležitá ako láska k Bohu. V skutočnosti viditeľným znakom, ktorým kresťan môže svedčiť o Božej láske vo svete, je láska k bratom. Je to akoby prozreteľnosť, že práve dnes Cirkev poukazuje svojim členom na troch nových svätých, ktorí sa nechali premeniť Božou láskou, ktorá zanechala svoju pečať v celej ich existencii. V rozličných situáciách a rozličnými charizmami milovali Boha celým srdcom a svojho blížneho ako seba samých «takže sa stali vzorom všetkým veriacim» (1 Sol 1,7).

18. Žalm, ktorý zaznel pred chvíľou, nás poýva aby sme sa s vierou úplne vložili do Pánových rúk, ktorý «preukazuje priazeň svojmu pomazanému» (v. 51). Týmto postojom sa riadil život a služba svätého Guida Mariu Confortiho. ... Jeho život bol poznačený mnohými, aj veľmi ťažkými skúškami. Dokázal prijať každú situáciu s poníženosťou. Vnímaj ju ako naznačenie cesty, ktorú mu pripravila Božia prozreteľnosť. Za každej okolnosti, aj v tých najponížujúcejších porážkach, dokázal rozpoznať Boží plán, ktorý ho viedol k budova-

niu jeho kráľovstva, predovšetkým v zrieknutí sa seba samého a v každodennom prijímaní jeho vôle s dôverou v stále väčšej opustenosti. On ako prvý zakúsil a vydal svedectvo o tom, čo neskôr učil svojich misionárov, že dokonalosť spočíva v plnení Božej vôle podľa príkladu ukrižovaného Krista.“

O svätom Luigim Guanellovi okrem iného povedal: „Životné a duchovné svedectvo svätého Luigiho Guanellu je pre celú Cirkev osobitným darom milosti. ... Vďaka hlbokkej a neustálej jednote s Kristom, v kontemplácii jeho lásky don Guanella, vedený Božou prozreteľnosťou, sa stal spoločníkom a učiteľom, potechou a úľavou pre najchudobnejších a najslabších. Božia láska v ňom vytvárala túžbu konať dobro všetkým, konkrétnymi každodennými skutkami, ktorí mu boli zverení. Venoval starostlivú pozornosť duchovnej ceste každého jednotlivca, rešpektujúc osobitný čas ich rastu. A tým, že vzbudzoval v srdci nádej, že každá ľudská bytosť je stvorená na Boží obraz a podobu, zakusoval radosť z vedomia, že je milovaný Otcom všetkých, mohol darovať druhým zo seba to najlepšie.“

Svätý Otec pokračoval v kázni o svätej Bonifácii a jej príklade v španielčine. Okrem poukázania na skutočnosť, že príkladom svojej každodennej práce dokázala osloviť svoje nasledovníčky, vyzdvihol aj na jej zmysluplné utrpenie. „V druhom čítaní sme počuli úryvok z Prvého listu Solúnčanom, ktorý používa metaforu manuálnej práce na popisanie diela evanjelizácie, text, ktorý sa môže vzťahovať aj na cnosti svätej Bonifácie Rodríguez de Castrovej. Ona dokázala spojiť každodennú mravčiu prácu so svojím nasledovaním Ježiša Krista. ... Matka Bonifácia, ktorá sa už venovala apoštolátu a začínala zbierať prvé ovocie svojej námahy, prežíva novú skúsenosť opustenosti a odmietnutia, práve od svojich najbližších nasledovníčok. V tejto skúsenosti sa učí novej dimenzii učeníctva: krížu. Prijíma ho s vytrvalosťou, ktorá jej dáva nádej a ponúka svoj život za jednotu toho diela, ktoré sa zrodilo z jej rúk.“

-js-

Vo Vatikáne počas aktu svätorečenia spálil rumunský občan Bibliu

Vatikán, 23. októbra (TK KBS) – Počas svätorečenia spálil rumunský občan Bibliu. K incidentu sa vyjadril hovorca Svätej stolice Federico Lombardi, SJ: „Muž je rumunský občan Iulian Jugarean. Podľa vyšetrovateľov a rumunského veľvyslanca, ktorý bol osobne pri vyšetrovaní prítomný, ide podľa všetkého o psychicky narušeného človeka. Svojím činom chcel pritiahnuť pozornosť, aby mohol odovzdať posolstvá, ktoré má odkázať svetu. Predovšetkým o boji proti terorizmu. Muž sa po čine nachádza v cele Vatikánskej žandárskej stanice. . RV js

Benedikt XVI. predsedal liturgii slova, pred stretnutím v Assisi

Vatikán, 26. októbra (RV) - Benedikt XVI. predsedal liturgii slova, ktorá je predprípravou na stretnutie v Assisi.

Svätý Otec najprv privítal pútnikov z rozličných krajín v bazilike, po pozdravoch a udelení požehnania sa presunul do Auly Pavla VI. Tam ho v mene pútnikov rímskej diecézy a pútnikov z celého sveta privítal jej vikár, kardinál Agostino Vallini. Vo svojom pozdrave vyjadril spoluúčasť mnohých na výzve Svätého Otca k modlitbe za stretnutie zástupcov celosvetového modlitbového stretnutia a zdôraznil: „Svätý Otče, vaše každodenné úsilie v Božom mene na stavaní mostov priateľstva medzi národmi, kultúrami a štátmi lieči zranenia zapríčinené rozdelením a vašu neustálu výzvu k zmiereniu a porozumeniu víta každé srdce, ktoré túži po pokoji“.

Liturgia pokračovala čítaním z Knihy proroka Zachariáša v angličtine a Lukášovým evanjeliom, o vyslaní 72 učeníkov ohlasovať evanjelium. Vo svojej homílii Svätý Otec poukázal na potrebu pokoja vo svete.

Drahí bratia a sestry,

zvyčajné stretnutie pri príležitosti generálnej audienzie dnes nadobúda mimoriadny charakter, pretože zajtra v Assisi sa uskutoční Deň reflexií, dialógu a modlitieb za pokoj a spravodlivosť vo svete. Udeje sa tak 25 rokov od historicky prvého stretnutia, ktoré zvolal blahoslavený Ján Pavol II. Tento deň som nazval „Pútnici pravdy, pútnici pokoja“, pre zdôraznenie úsilia, ktoré chceme slávnostne obnoviť spolu s predstaviteľmi rôznych náboženstiev, ale aj ľudmi, ktorí nie sú veriaci, ale predsa úprimne hľadajú pravdu v úsilí o rozvoj skutočného dobra celého ľudstva a vytváranie pokoja. Ako som už mal možnosť pripomenúť, „...kto je na ceste k Bohu, nemôže neodovzdávať pokoj a kto je tvorcom pokoja, nemôže sa nepribližovať k Bohu“.

My, ako kresťania, sme presvedčení, že tým najcennejším čím my môžeme prispieť k pokoji, je modlitba. Z tohto dôvodu sa dnes stretávame – ako Rímska diecéza, spolu s pútnikmi prítomnými v

Meste – pri počúvaní Božieho slova, aby sme s vierou prosili o dar pokoja. Pán môže osvietiť naše mysle a naše srdcia a viesť nás pri vytváraní spravodlivosti a zmiernenia v našej každodennej realite i v celom svete.

Úryvok z proroka Zachariáša, ktorý sme práve počuli (porov. Zach 9,9-10), je plný nádeje a svetla. Boh prisľubuje spásu, pozýva „hlasno jasat“, pretože táto spása sa už-úž zrealizuje. Ďalej sa hovorí o kráľovi: „Hľa, tvoj kráľ prichádza, spravodlivý je a prináša spásu“ (v.9), no ten, koho tento úryvok oslavuje, nie je kráľ, ktorý prichádza s ľudskou mocou a silou zbraní. Nie je to kráľ, ktorý dominuje vďaka politickej a vojenskej moci. Je

to naopak kráľ pokoja, ktorý kraluje s pokorou a miernosťou voči Bohu i voči ľuďom; kráľ odlišný od iných veľkých panovníkov sveta: „nesie sa na oslovi, na osliatku, mláďati oslice“, hovorí prorok (tamtiež). Nesie sa na zvierati, ktoré mávajú obyčajní ľudia, i chudobní, v protiklade s vojnovými vozmi, ktoré mali armády mocnárov zeme. Ba dokonca, je to kráľ, ktorý spôsobí, že tieto vojnové vozy zmiznú, poláme vojnové luky a ohlásí pokoj národom (porov. v. 10).

No kto je ten kráľ, o ktorom hovorí prorok Zachariáš? Poďme na chvíľu do Betlehema a počujme to, čo hovorí anjel pastierom, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Ohlasuje veľkú radosť pre všetkých ľudí a táto radosť súvisí s veľ-

mi biednym symbolom: dieťaťom zavinutým do plienok a uloženým do jasiel (porov. Lk 2,8-12). A množstvo nebeských zástupcov spievalo: «Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle» (v. 14). Narodenie tohto dieťaťa, ktorým bol Ježiš, je zvesťou pokoja pre celý svet. No poďme aj k posledným okamihom Kristovho života, keď vstupuje do Jeruzalema a tam ho prijíma oslavujúci zástup. Zachariášovo proroctvo o príchode pokorného a mierneho kráľa učeníkom prišlo na um Ježišovým učeníkom najmä po udalostiach jeho umučenia, smrti a vzkriesenia – teda veľkonočného mystéria – keď s pohľadom viery spomínajú na ten radostný vstup ich Majstra do Svätého mesta. Nesie sa na požičanom osliatku (porov. Mt 21,2-7): nie je na bohato vyzdobenom voze, ani na koni, ako jazdievali mocnári. Nevchádza do Jeruzalema sprevádzaný mocným vojskom s vozmi a jazdcami. Je chudobným kráľom, kráľom tých, ktorí sú Božími chudobnými. V gréckom texte sa nachádza termín *praeis*, ktorý znamená zhovievavý, mierny; Ježiš je kráľ *anawim*, teda tých, ktorí majú srdce slobodné od túžby po moci a materiálneho bohatstva, od túžby a tiež snahy vládnuť nad inými. Ježiš je kráľom tých, ktorí sú vnútorne slobodní a to ich robí schopnými prekonať žiadostivosť a egoizmus, lebo vedia, že jedine Boh je ich bohatstvom. Ježiš je chudobným kráľom uprostred chudobných; mierny uprostred tých, ktorí chcú byť mierni. Týmto spôsobom je on kráľ pokoja, vďaka Božej moci, ktorá je mocou dobra a lásky. Kráľ, ktorý spôsobí, že zmiznú bojové vozy a kone; kráľ, ktorý láme bojové luky; kráľ, ktorý realizuje pokoj práve na kríži, spojacím zem s nebom a vytvárajúcim most bratstva medzi všetkými ľuďmi. Kríž je tým novým oblúkom pokoja (porov. Gn 9,13), znakom a nástrojom zmierenia, odpustenia, pochopenia, znakom lásky, ktorá je silnejšia od každého násillia, útlatku, ba dokonca silnejšia ako smrť: zlo je porazené dobrom a láskou.

Toto je nové kráľovstvo pokoja, v ktorom je Kristus kráľom; a je to kráľovstvo, ktoré sa rozprestiera po celej zemi. Prorok Zachariáš ohlasuje, že tento kráľ je mierny, pokojný, „jeho vládstvo je od mora k moru a od Rieky až do končín zeme“ (Zach 9,10). Kráľovstvo, ktoré Kristus otvára, má univerzálne rozmery. Obzorom tohto jednoduchého, mierneho kráľa, nie je územie, štát, ale sú ním hranice sveta; presahujúce každú bariéru rasy, jazyka, kultúry, On vytvára spoločenstvo, vytvára jednotu. A kde vidíme naplnenie tohto ohlasovania v súčasnosti? Vo veľkej sieti eucharistických spoločenstiev, ktorá sa rozprestiera na celej zemi, opäť žiari Zachariášovo proroctvo. Je to veľké mozaika spoločenstiev, v ktorých sa sprítomňuje obeta lásky tohto mierneho a pokojného kráľa; je to veľká mozaika, ktorá vytvára Ježišovo „Kráľovstvo pokoja“, rozprestierajúce sa od mora k moru, až do končín zeme; je to množstvo „ostrovov pokoja“, ktoré vyžarujú pokoj. Kdekoľvek, v každej realite, v každej kultúre, počínajúc veľkými mestami s palácami, až po malé dediny so skromnými obydliami, od mocných katedrál po malé kaplnky, On prichádza, sprítomňuje sa; a pri vstupovaní do spoločenstva s Ním sa aj ľudia navzájom zjednocujú v jednom tele, prekonávajúc rozdelenia, rivalitu, nevraživosť. Pán prichádza v Eucharistii, aby nás zbavil nášho individualizmu, našich partikularizmov, ktoré vylučujú tých druhých, aby z nás vytvoril jedno telo, jedno kráľovstvo pokoja v rozdelenom svete.

Ale ako môžeme vybudovať toto kráľovstvo pokoja, v ktorom je Kristus kráľom? Prikázaním, ktoré On zanecháva svojim apoštolom, a prostredníctvom nich nám všetkým, je: „Chodte teda, učte všetky národy... A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28,19-20). Tak ako Ježiš, poslovia pokoja jeho kráľovstva sa majú vydať na cestu, majú odpovedať na jeho pozvanie. Majú kráčať, ale nie so silou vojny alebo moci. V úryvku z evanjelia, ktorý sme počuli, Ježiš posla 72 učeníkov na veľkú žatvu, ktorou je svet, vyzývajú ich, aby prosili Pána žatvy, aby na jeho žatve nikdy nechýbali robotníci (porov. Lk 10, 1-3); ale neposiela ich s mocnými prostriedkami, ale „ako baránkov medzi vlkov“ (v. 3), bez mešca, kapsy a obuvi (porov. v. 4). Svätý Ján Zlatoústý v jednej zo svojich homílií uvádza: „Ak budeme baránkami, zvíťazíme a hoci budeme obklopení mnohými vlkami, dokážeme ich premôcť. Ale ak sa staneme vlkami, budeme porazení, pretože prideme o pomoc pastiera“ (Homília 33, 1: PG57, 389). Kresťania nikdy nesmú upadnúť do pokušenia stať sa vlkami uprostred vlkov; Kristovo kráľovstvo pokoja sa nešíri s mocou, silou, násilím, ale darovaním seba samých, s láskou idúcou do krajnosti, aj voči nepriateľom. Ježiš nevíťazi nad svetom silou zbraní, ale silou Kríža, ktorý je skutočnou zárukou víťazstva. A toto má pre tých, ktorí chcú byť učeníkmi Pána, jeho vyslancami, za následok byť pripravení aj na utrpenie a mučenie, stratiť svoj vlastný život pre Neho, aby vo svete zvíťazili dobro, láska, pokoj. Toto je podmienka, aby sme mohli za každých okolností povedať: „Pokoj tomuto domu“ (Lk 10,5).

Pred Bazilikou sv. Petra sa nachádzajú dve veľké sochy – sv. Petra a Pavla – ľahko rozoznateľné: sv. Peter drží v rukách kľúče, sv. Pavol má v rukách meč. Ten, kto by nepoznal dejiny tohto druhého svätca, by si mohol myslieť, že ide o veľkého bojovníka, ktorý viedol mocné vojská a mečom si podrobil ľudí a národy, a krvou ostatných ľudí si získal slávu a bohatstvo. No opak je pravdou: meč, ktorý drží v rukách, je nástrojom, ktorým zahynul a preliatím svojej krvi sa stal mučeníkom. Jeho zápas nebol plný násilia a vojen, ale naopak umučenia pre Krista. Jeho jedinou zbraňou bolo ohlasovanie „Ježiša Krista ukrižovaného“ (1Kor 2,2). Jeho ohlasovanie nebolo založené na „presvedčivých a múdrych slovách, ale v prejavoch Ducha a moci“ (v. 4). Celý svoj život zasvätil ohlasovaniu evanjeliového posolstva zmierenia a pokoja, celú svoju energiu použil k tomu, aby toto posolstvo zaznelo až na okrajoch zeme. A toto bolo jeho silou: nehládal život pokojný, pohodlný, vzdialený ťažkostiam a problémom, ale sa naopak celý nechal stráviť pre Evanjelium a obetoval všetky svoje sily – bez toho, aby si niečo nechával pre seba – a tak sa stal veľkým ohlasovateľom Kristovho pokoja a zmierenia. Meč, ktorý sv. Pavol drží v rukách, je tiež odvolaním sa na moc pravdy, ktorá častokrát môže raniť a bolieť; apoštol však zostal verný až do konca tejto pravdy, slúžil jej, trpel pre ňu a obetoval svoj život za ňu. Takáto istá logika platí aj pre nás, ak chceme prinášať kráľovstvo pokoja, ohláseného prorokom Zachariášom a uskutočneného Kristom: musíme byť pripravení osobne zaň zaplatiť, v prvej osobe zaň pretrpieť nepochopenie, odmietnutie a prenasledovanie. Nie je to meč dobyvateľa, ktorý vytvára pokoj, ale meč trpiaceho, ktorý vie odovzdať svoj vlastný život.

Drahí bratia a sestry, ako kresťania chceme prosieť Boha o dar pokoja, chceme sa modliť za to, aby nám dal nástroje k šíreniu jeho pokoja vo svete, ktorý je ešte stále trýznený nenávisťou, rozdelením, egoizmom a vojnami. Chceme ho prosieť, aby zajtrajšie stretnutie v Assisi napomohlo dialógu medzi osobami rôzneho vierovyznania a aby prinieslo záblesk svetla, ktorý by osvietil mysle a srdcia všetkých ľudí, aby sa nenávisť premenila na odpustenie, rozdelenie na zmierenie, nenávisť na lásku, násilie na miernosť a aby vo svete zavládol pokoj. Amen.

Po homílii pokračovala liturgia modlitbou veriacich, ktoré boli prednesené v nemčine, poľštine, francúzštine, portugalcine, swahilčine, arabčine, španielčine, a čínštine. Potom Svätý Otec udelil svoje apoštolské požehnanie. Pred pozdravmi v rôznych jazykoch vyjadril Svätý Otec spoluúčasť na utrpení obyvateľov Turecka postihnutého zemetrasením. „V tejto chvíli osobitne myslím na ľudí v Turecku, ťažko postihnutých zemetrasením, ktoré spôsobilo veľké straty na životoch, mnoho nezvestných a značné škody. Pozývam všetkých vás, aby ste sa so mnou spojili v modlitbe za tých, ktorí prišli o život a k duchovnej blízkosti mnohým ťažko skúšaným. Nech Najvyšší podporuje všetkých tých, ktorí sa podieľajú na záchranných prácach.“

RV js,lr/ foto pz

V Assisi sa stretli zástupcovia náboženstiev z celého sveta

Assisi, 27. októbra (TK KBS) – Pútnici pravdy, pútnici pokoja – pod týmto názvom dnes v Assisi prebehlo medzináboženské stretnutie. Stretnutie sa konalo 25 rokov od prvého historického stretnutia, ktoré sa v Assisi konalo z vôle blahoslaveného Jána Pavla II.

Deň reflexii, dialógu a modlitieb za pokoj a spravodlivosť vo svete, ako znie oficiálny podtitul tohto mimoriadneho stretnutia, začal ráno o 8:00 h, kedy sa delegácie jednotlivých náboženských vyznaní vydali spoločne so Svätým Ocom na cestu vlakom. Vyrazili netradične z Vatikánskej železničnej stanice, ktorá sa k osobnej preprave bežne nepoužíva, a do Assisi dorazili približne po hodine a štyridsiatich piatich minútach jazdy.

Vlak talianskych železníc tvorilo sedem vagónov. Cestovalo v ňom viac ako tristo osôb. Svätý Otec cestoval v predposlednom z nich. Spoločnosť mu robil patriarcha Bartolomej I. a niekoľkí predstavitelia najvýznamnejších svetových náboženstiev. Na svojej ceste vlak niekoľko krát spomalil pri prechádzaní staníc v Terni, Spolete a Foligno, kde mnoho ľudí pozdravovalo Benedikta XVI. spolu s ostatnými predstaviteľmi. Do Assisi dorazil vlak krátko pred 10.00 h. Svätého Otca priamo na stanici privítali zástupcovia vlády, miestne civilné a cirkevné authority. Pred Bazilikou Santa Maria degli Angeli, v dolnom meste, Benedikt XVI. osobne pozdravil jednotlivých predstaviteľov.

Program stretnutia pokračoval krátko po 10:00 h v Bazilike Panny Márie Anjelskej, tzv. Porciunkule. Svätého Otca a hlavných predstaviteľov jednotlivých náboženských delegácií pri vstupe do baziliky privítali generálni ministri jednotlivých františkánskych rádov – minoritov, konventuálov, kapucínov, terciárov a františkánskeho svetského rádu.

V bazilike privítal všetkých kardinál Peter Turkson, predseda Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj. Vo svojom príhovore pripomenul prvé stretnutie tohto druhu, ktoré sa v Assisi konalo v roku 1986 na pozvanie blahoslaveného pápeža Jána Pavla II. Kardinál ďalej poukázal na samotnú motiváciu stretnutia: „My, pochádzajúci z rôznych náboženských tradícií a odlišných častí sveta, chceme obnoviť a posilniť naše úsilie pri hľadaní pravdy, o ktorú sa každý z nás – podľa svojej vlastnej

tradície – neustále usiluje. Prišli sme sem aj preto, aby sme svedčili o veľkej snahe náboženstva o dobro, vytváranie pokoja, zmierenie tých, ktorí bojujú a o prinavrátenie človeka do harmónie so stvorenstvom.“

Po Turksonovom príhovore nasledovala projekcia dokumentárneho filmu o stretnutí v Assisi z roku 1986. Potom sa prítomným postupne prihovorili jednotliví predstavitelia veľkých svetových náboženstiev a náboženských tradícií. Postupne vystúpili Bartolomej I. (arcibiskup Konštantínopolu, ekumenický patriarcha), Rowan Douglas Williams (arcibiskup Canterbury, anglikánsky prímás), Norvan Zakarian (arcibiskup, francúzsky prímás Arménskej apoštolskej cirkvi), Olav Fykse Tveit (generálny sekretár Svetovej rady cirkví), David Rosen (židovský rabin, reprezentant Vrchného rabinátu Izraela), Wande Abimbola (zástupca tradičných afrických náboženstiev Ifa a Joruba), Acharya Shri Shrivatsa Goswami (reprezentant hinduizmu), Ja-Seung (predseda Jogye Order, reprezentant kórejského budhizmu), Kyai Haji Hasyim Muzadi (generálny sekretár Medzinárodnej konferencie islamských škôl) a Julia Kristeva (ateistka z Bulharska).

Vatikánsky rozhlas priniesol výber z ich príhovorov. „Musíme sa brániť pred deformáciou posolstiev a symbolov jednotlivých náboženstiev zo strany tých, ktorí sú autormi násilia“, zdôraznil vo svojom pozdrave Bartolomej I., ekumenický patriarcha Konštantínopolu. Ďalej poukázal na „znepokojujúcu vzrastajúcu marginalizáciu kresťanských komunít“ prítomných na Blízkom východe a zdôraznil, že „predstavitelia jednotlivých náboženstiev sa musia angažovať v úsilí budovania pokoja ako svedkovia a sprostredkovatelia pokoja a zmierenia“.

Cantenburský arcibiskup Rowan Williams vo svojom pozdrave poukázal na výzvy, ktoré sú postavené pred jednotlivé náboženstvá: „Nie sme tu preto, aby sme potvrdili aspoň minimum z toho, čo nás spája, ale aby sme prehovorili z hĺbky našich tradícií spôsobom, aby celá ľudská rodina si mohla byť viac vedomá toho, čo je potrebné urobiť na boj proti šialenstvu sveta postihnutého strachom a podozrievaním.“

Kyai Haji Hasyim Muzadi, generálny sekretár Medzinárodnej konferencie islamských škôl, poukázal, že omyl v chápaní vlastných teologických kontextov jednotlivých náboženstiev prináša následky iba do vnútra jednotlivých komunít. Avšak ak sa jednotlivé náboženské komunity mýlia v chápaní sociálnych aspektov náboženstva, dôsledky sa prejavujú nielen vo vlastných radoch, ale v celej spoločnosti tým, že sa vytvárajú sociálne napätia a konflikty.

Predstavitel' židovstva, rabin David Rosen, zástupca Veľkého rabinátu Izraela vyjadril vďačnosť za úsilie pápežov organizovať takéto stretnutie. Pretože, ako hovorí, „je to viditeľným prejavom túžby mnohých mužov a žien po pokoji“.

Na záver sa zhromaždeným prihovril Benedikt XVI.

Drahí bratia a sestry,

cení predstavitelia a zástupcovia Cirkvi a cirkevných komunít a náboženstiev sveta, drahí priatelia, prešlo 25 rokov od chvíle, kedy blahoslavený Ján Pavol II. pozval po prvý raz zástupcov náboženstiev celého sveta do Assisi k modlitbe za pokoj. Čo sa udialo odvtedy? V akom bode sa dnes nachádza kauza pokoja? Vtedy pokoj vo svete ohrozovalo nebezpečenstvo vyplývajúce z rozdelenia planéty na dva proti sebe stojace bloky. Viditeľným symbolom tohto rozdelenia bol Berlínsky múr, ktorý prechádzal uprostred mesta a bol hranicou medzi dvoma svetmi. V roku 1989, tri roky po Assisi, múr padol - bez preliatia krvi. Zrazu obrovské arzenály, ktoré boli za múrom, nemali viac význam. Stratili svoju schopnosť terorizovať. Vôľa národov po slobode bola silnejšia, ako arzenál násilia. Otázka príčin tejto premeny je komplexná a nedá sa na ňu odpovedať jednoduchými slovami. Povedľa ekonomických a politických faktorov je hlbšou príčinou tejto udalosti duchovnosť: za materiálnou mocou nebolo viac žiadne duchovné presvedčenie. Vôľa byť slobodnými bola nakoniec silnejšia ako strach pred násilím, ktoré nemalo viac žiadne duchovné pokrytie. Sme vďační za toto víťazstvo slobody, ktoré bolo predovšetkým víťazstvom pokoja. A je potrebné dodať, že v tomto kontexte nešlo iba o slobodu vierovyznania, a možno ani na prvom mieste, ale aj o ňu. Preto môžeme toto všetko istým spôsobom spojiť aj s modlitbou za pokoj.

Čo sa ale udialo následne? Bohužiaľ nemôžeme povedať, že odvtedy situáciu charakterizuje sloboda a pokoj. Aj keď nebezpečenstvo veľkej vojny nás neohrozuje, napriek tomu svet, bohužiaľ, je plný nezhôd. Nie je to len fakt, že tu a tam sa opakovanne vedú vojny - násilie ako také je potenciálne vždy prítomné a charakterizuje stav nášho sveta. Sloboda je veľkým dobrom. Ale svet slobody sa vo veľkej časti ukázal bez orientácie. Mnohí si slobodu mýlia ako slobodu k násiliu. Nezhody nadobúdajú nové a hrôzostrašné tváre a zápas za pokoj musí novým spôsobom stimulovať všetkých nás.

Pokúsme sa zbližša identifikovať nové tváre násilia a nezhôd. Podľa môjho názoru, môžeme identifikovať dve rozdielne typológie nových foriem násilia, ktoré sú vo svojej motivácii diametrálne odlišné a v detailoch ukazujú rôzne varianty. Predovšetkým je tu terorizmus, v ktorom sú namiesto veľkej vojny presne ciele útoky, ktoré majú zasiahnuť dôležité body protivníka ničivým spôsobom, bez ohľadu na nevinné ľudské životy, ktoré sú tým kruto zabíjané alebo zranené. V očiach zodpovedných forma ničenia nepriateľa ospravedlňuje každú formu krutosti. Mimo hry sa tak ocitá všetko, čo v medzinárodnom práve bolo spoločne uznané a schválené ako hranica násilia. Vieme, že terorizmus je často motivovaný nábožensky, a že práve náboženský charakter útokov slúži ako ospravedlnenie bezcitnej krutosti, ktorá verí, že môže nerešpektovať pravidlá práva z dôvodov

sledovaného "dobra". Náboženstvo tu nie je v službe pokoja, ale ospravedlnenia násilia.

Kritika náboženstva, počnúc osvietenstvom, opakovanne tvrdila, že náboženstvo je príčinou násilia, a tým živila nevraživosť proti náboženstvám. To, že v tomto prípade je náboženstvo motívom násilia, je vec, ktorá nás ako náboženské osoby musí hlboko znepokojovať. Nebadanejším, ale vždy krutým spôsobom, vidíme náboženstvo ako príčinu násilia aj tam, kde prichádza násilie zo strany obrancov jedného náboženstva proti ostatným. Zástupcovia náboženstiev, ktorí prišli do Assisi v roku 1986, chceli povedať - a my to opakujeme jasne a pevne: toto nie je pravá prirodzenosť náboženstva. Je to jeho poblúdenie a prispieva k jeho zničeniu. Tu vznášajú námietku: ale odkiaľ viete aká je pravá prirodzenosť náboženstva? Nepochádza váš nárok azda z faktu, že medzi vami sila náboženstva zhasla? A ďalší budú namietat: skutočne existuje spoločná prirodzenosť náboženstva, ktorá sa prejavuje vo všetkých náboženstvách a teda platí pre všetky? Týmto otázkam musíme čeliť ak chceme reálnym a uveriteľným spôsobom zastaviť utiekanie sa k násiliu z náboženských dôvodov. V tom spočíva základná úloha medzináboženského dialógu - úloha, ktorú musíme opätovne zdôrazniť na tomto stretnutí. Ako kresťan chcem v tejto chvíli povedať: áno, počas histórie aj v mene kresťanskej viery sa utiekalo k násiliu. Priznávame to plní hanby. Ale je absolútne jasné, že to bolo zneužívanie kresťanskej viery, v evidentnom kontraste s jej pravou prirodzenosťou. Boh, v ktorého my kresťania veríme, je Stvoriteľom a Otcom všetkých ľudí, v ktorom sú všetci ľudia medzi sebou bratmi a sestrami a vytvárajú jedinú rodinu. Kristov kríž je pre nás znamením Boha, ktorý na miesto násilia, dáva utrpenie s blížnym a lásku s blížnym. Jeho meno je: "Boh lásky a pokoja" (2 Kor 13,11). Je to úlohou všetkých, ktorí nejakým spôsobom nesú zodpovednosť za kresťanskú vieru, neustále očisťovať náboženstvo kresťanov vychádzajúc z vnútra, aby - napriek ľudským slabostiam - bolo skutočne nástrojom Božieho pokoja vo svete.

Ak je dnes jedna základná typológia násilia motivovaná nábožensky, čím stavia náboženstvá pred otázku o ich prirodzenosti a núti všetkých nás k očisťovaniu, druhá typológia násilia, ktorej aspekty sa prejavujú v mnohých formách, má úplne opačnú motiváciu: je dôsledkom neprítomnosti Boha, jeho popretia a straty ľudskosti, ktorá ide ruka v ruku s predchádzajúcimi. Nepriatelia náboženstva - ako sme povedali - v tom vidia primárny zdroj násilia v histórii ľudstva a očakávajú zmiznutie náboženstva. Ale "nie" Bohu vyprodukovalo krutosť a násilie bez kontroly, ktoré bolo možné iba preto, že človek neuznával viac žiadnu normu a žiadneho sudcu nad sebou, ale ako normu mal iba seba samého. Horor koncentračných táborov ukazuje v celej jasnosti následky neprítomnosti Boha.

Nechcel by som sa tu ale zastaviť nad ateizmom predpísaným štátom; chcel by som hovoriť o "úpadku" človeka, ktorého následkom prichádza tichým spôso-

bom, a o to nebezpečnejším, ku zmene duchovnej klímy. Uctievanie mamony, vlastníctva a moci, sa ukazuje ako proti-náboženstvo, v ktorom človek viac nezaväži, ale iba osobné výhody. Túžba po šťastí degeneruje napríklad na neobmedzenú a neľudskú dychtivosť, ktorá sa prejavuje v nadvláde drog v ich rôznych formách. Sú tu veľkí, ktorí s nimi obchodujú, a potom mnohí, ktorí sú ňou omámení a zničení ako na tele, tak aj na duši. Násilie sa stáva normálnou vecou a v niektorých častiach sveta ohrozuje zničením našich mladých. Keďže sa násilie stáva normálnou vecou, pokoj je zničený a pri chýbajúcom pokoji človek ničí seba samého.

Absencia Boha prináša úpadok človeka a humanizmu. Ale kde je Boh? Poznáme ho a môžeme ho opäťovne ukázať ľuďstvu, aby sme ustanovili pravý pokoj? Zhrňme si predovšetkým krátko naše doterajšie reflexie. Povedal som, že existuje ponímanie a používanie náboženstva, cez ktoré sa ono stáva zdrojom násilia, zatiaľ čo orientácia človeka smerom k Bohu, prežívaná priamo, je silou pokoja. V tomto kontexte som hovoril o potrebe dialógu a vždy potrebnom očisťovaní prežívaného náboženstva. Na druhej strane som uviedol, že popieranie Boha kazí človeka, oberá ho o mieru a vedie ho k násiliu.

Povedľa dvoch realít náboženstva a anti-náboženstva existuje, v svete šíriaceho sa agnosticizmu, aj ďalšia základná orientácia: osoby, ktoré nedostali dar veriť, ale ktoré napriek tomu hľadajú pravdu, hľadajú Boha. Takýto ľudia netvrdia jednoducho: „Neexistuje žiaden Boh“. Oni trpia z dôvodu jeho absencie, a hľadajúc to pravé a dobré sú vo svojom vnútri na ceste k Nemu. Sú „pútnikmi pravdy, pútnikmi pokoja“. Kladú otázky ako jednej, tak aj druhej strane. Berú bojovným ateistom ich falošnú istotu, keď tvrdia, že vedia, že neexistuje žiaden Boh, a pozývajú ich, aby sa stali nie polemickými, ale hľadajúcimi osobami, ktoré nestrácajú nádej, že existuje pravda a že my môžeme a musíme žiť v jej službe. Obracajú sa však aj na príslušníkov náboženstiev, aby nepovažovali Boha za vlastníctvo, ktoré im patrí, a tak sa cítili autorizovaní k násiliu voči druhým. Títo ľudia hľadajú pravdu, hľadajú skutočného Boha, ktorého tvár v náboženstvách, z dôvodu akým sú často praktizované, je ukrytá. To, že oni nedokážu nájsť Božiu tvár, závisí aj od veriacich s ich obrazom Boha, ktorý je často zredukovaný, alebo pomýlený. Tak ich vnútorný zápas a ich otázky sú tiež upozornením pre veriacich očisťovať vlastnú vieru, aby Boh - skutočný Boh - sa stal prístupným. Preto som, práve kvôli tomu pozval zástupcov tejto tretej skupiny na naše stretnutie do Assisi, ktoré zhromaždilo nielen zástupcov náboženských inštitúcií. Ide viac o spoločné stretnutie na ceste smerom k pravde, o rozhodnú snahu za dôstojnosť človeka a o záväzok pracovať za pokoj proti každému druhu násilia, ktoré ničí právo. Na záver by som vás chcel ubezpečiť, že Katolícka cirkev neodstúpi zo zápasu proti násiliu, zo svojej angažovanosti za pokoj vo svete. Hybe nami spoločná túžba byť „pútnikmi pravdy, pútnikmi pokoja“. Ľudovít Malík

Približne o 12.30 h sa stretnutie v Bazilike Santa Maria degli Angeli skončilo a Svätý Otec a hlavní predstavitelia jednotlivých náboženských delegácií sa odobrali do príahľého františkánskeho kláštora, kde bol pre nich pripravený jednoduchý a skromný obed na znak účasti na utrpení tých, ktorí nemôžu žiť v pokoji.

Po spoločnom obede v refektári františkánskeho kláštora mali účastníci medzináboženského stretnutia priestor na individuálnu modlitbu a rozjímanie. Potom sa presunuli na Námestie sv. Františka pred Baziliku sv. Františka, kde sa o 16:30 konala záverečná časť programu. Delegácie jednotlivých náboženstiev symbolicky obnovili svoj úmysel podporovať pokoj a spravodlivosť vo svete zapálením lúčov a výzvami v jednotlivých náboženských tradíciách.

Ako posledný, predniesol výzvu Benedikt XVI.:
Vážení hostia, drahí priatelia.

Na konci intenzívneho dňa vám chcem všetkým poďakovať. Hlboká vďačnosť patrí aj tým, ktorí sa pričínili o to, že sa toto dnešné stretnutie mohlo uskutočniť. Osobitne ďakujeme tým, ktorí nás prijali: mestu Assisi, komunite tejto diecézy na čele s jej biskupom, synom svätého Františka, ktorí sa starajú o vzácne duchovné dedičstvo, ktoré zanechal Chudáčik z Assisi. Taktiež ďakujeme mnohým mladým, ktorí putovali peši od Baziliky Santa Maria degli Angeli, aby svedčili o tom, že medzi mladou generáciou je mnoho tých, ktorí vynakladajú úsilie, aby sa prekonalo násilie a rozdelenia, a aby boli šíriteľmi spravodlivosti a pokoja.

Dnešok je obrazom toho, akým kľúčovým elementom je duchovná dimenzia pri budovaní pokoja. Cez túto jedinečnú púť sme boli schopní zapojiť sa v bratskom dialógu do prehĺbenia nášho priateľstva a spoločne sa stretnúť v tichosti a modlitbe.

Po obnove nášho záväzku budovať pokoj a po vzájomnej výmene znaku pokoja cítime ešte pevnejšie spojenie s mnohými mužmi a ženami, ktorých reprezentujeme, na našej spoločnej ľudskej ceste.

Nie sme oddelení; budeme pokračovať v našich vzájomných stretnutiach. Budeme pokračovať v zjednotení na tejto ceste v dialógu, v každodennom budovaní pokoja a v našom úsilí o lepší svet. Svet, v ktorom každý muž a žena, každý človek bez rozdielu môže žiť v súlade so svojimi legitímnymi túžbami.

Zo srdca ďakujem všetkým vám, ktorí ste tu prítomní, že ste prijali moje pozvanie prísť do Assisi ako pútnici pravdy a pokoja. A pozdravujem osobitne každého jedného z vás slovami svätého Františka: „Nech Ti Pán daruje pokoj“.

V piatok 28. októbra dopoludnia Svätý Otec ešte raz prijme predstaviteľov delegácií jednotlivých náboženských vyznaní na zvláštny audiencii v Klementinskej sále apoštolského paláca.

TK KBS, RV CZ, RV, jš, ml

Benedikt XVI. prijal na audiencii vojenských ordinárov a kaplánov

Vatikán, 22. Októbra (RV) – Svätý Otec Benedikt XVI. prijal účastníkov VI. medzinárodného stretnutia vojenských ordinárov a tretieho medzinárodného formačného kurzu vojenských kaplánov. Na stretnutí, ktoré prebiehalo od 20. do 23. októbra, Slovensko zastupoval ordinár Mons. František Rábek.

Svätý Otec vo svojom príhovore v Klementínskej sále vo Vatikáne zhrnul úlohu vojenského duchovného, ako aj kresťana-vojaka.

Páni kardináli, ctihodní bratia v biskupskej a kňazskej službe, drahí priatelia.

Teším sa, že vás môžem prijať pri príležitosti 6. medzinárodného stretnutia vojenských ordinárov a 3. medzinárodného formačného kurzu vojenských kaplánov o humanitárnom práve, ktoré spoločne zorganizovali Kongregácia pre biskupov a Pápežská rada pre spravodlivosť a pokoj. Zo srdca vás všetkých vítam a osobitne chcem poďakovať kardinálovi Marcovi Ouelletovi za jeho srdečný pozdrav, ktorý vyslovil v mene vás všetkých.

Vaša činnosť nadobúda osobitnú dôležitosť, pretože sa spája – ako už bolo povedané – s 25. výročím promulgovania Apoštolskej konštitúcie *Spirituali militum curae* Jána Pavla II., ktorého liturgická spomienka pripadá práve na dnešný deň.

Prostredníctvom tejto právnej úpravy sa Vojenským ordinariátom dala možnosť lepšie a vhodnejšie zorganizovať pastoračnú činnosť v tejto dôležitej časti Božieho ľudu, ktorý tvoria vojaci a ich rodiny, vojenské inštitúcie ako sú kasárne, vojenské školy a nemocnice. Za 25 rokov od vydania tohto dokumentu je potrebné povedať, že Vojenské ordinariáty vo všeobecnosti dokázali prijať skutočný evanjeliový štýl, prispôbiac pastoračnú štruktúru naliehavým potrebám novej evanjelizácie.

Počas týchto dní štúdií sa vám ponúka nanovo prejsť historický a právny vývoj Vojenských ordinariátov, ich cirkevné poslanie, a to takým spôsobom, aký bol určený v *Spirituali militum curae*, definovaním spoločných pastoračných plánov v službe vojakom a poukázaním na aktuálne problémy. Chcem vyjadriť svoje hlboké povzbudenie a zároveň dať do vašej pozornosti potrebu zabezpečiť mužom a ženám v ozbrojených zložkách takú duchovnú starostlivosť, ktorá zodpovedá všetkým požiadavkám v súlade s kresťanským a misionárskym životom. Je potrebné formovať kresťanov, ktorí majú hlbokú vieru, ktorí by žili presvedčivým nábožným životom, a ktorí by boli autentickými svedkami Krista vo svojom prostredí. Aby sa mohol dosiahnuť tento cieľ, je potrebné, aby biskupi a kapláni cítili zodpovednosť pri ohlasovaní evanjelia a vysluhovaní sviatostí, kdekoľvek sa vojaci a ich rodiny nachádzajú.

Ak je pre vojenských ordinárov výzvou evanjelizovať vojenský svet – sprostredkovať stretnutie sa s Ježišom Kristom a svätosť života, ku ktorej sú povolani všetci ľudia – je zrejmé, že kňazi v tejto službe musia mať solídnu tak ľudskú ako aj duchovnú formáciu, každodennú

starosť o vlastný vnútorný život a zároveň byť pripravení načúvať a viesť dialóg, aby dokázali chápať osobné a životné problémy osôb, ktoré im boli zverené. Oni potrebujú stálu podporu na ceste viery, pretože aj v živote vojaka má náboženský rozmer svoj osobitný význam.

Dôvod prečo existujú Vojenské ordinariáty, teda duchovná služba veriacim v ozbrojených silách a polícii, je pohotovosť, s akou Cirkev chce ponúknuť veriacim vojakom a ich rodinám všetky prostriedky spásy, aby sa im uľahčilo v otázke nie len bežnej pastoračnej starostlivosti, ale aj osobitná pomoc, ktorú potrebujú pri plnení poslania v zmysle kresťanskej lásky.

Vojenský život kresťana je potrebné vložiť do kontextu prvého a najdôležitejšieho prikázania – prikázania lásky k Bohu a k blížnemu. Vojak-kresťan je povolaný zrealizovať túto syntézu, vďaka ktorej je možné byť vojakom z lásky, plniac tak «ministerium pacis inter arma», teda «službu pokoja medzi zbraňami».

Osobitne mám na mysli službu lásky, s ktorou vojak pomáha obetiam zemetrasení a záplav, ako aj utečencom, dávajúc tým najzraniteľnejším svoju odvahu a odbornosť. Myslím na službu milosrdnej lásky vojaka, ktorý riskuje vlastnú bezpečnosť pri odstraňovaní mín z miest, ktoré boli svedkami vojnovéj drámy. Rovnako myslím na vojaka, ktorý v mierových misiách hliadkuje po mestách a územiach, aby zabránil vzájomnému zabíjaniu sa bratov. Je mnoho mužov a žien v uniforme, ktorí veria v Ježiša, ktorí milujú pravdu, ktorí túžia podporovať pokoj a snažia sa byť pravými učeníkmi Krista v službe svojej vlasti, prostredníctvom podpory základných ľudských práv národov.

V tomto kontexte treba chápať vzťah medzi humanitárnym právom a vojenskými kaplánmi, aby prostredníctvom účinnej spolupráce medzi humanitárnymi organizáciami a náboženskými vodcami rástlo úsilie pri zmierňovaní útrap, ktoré prinášajú konflikty. Pred zrakom všetkých býva často dôsledkom devastujúcich účinkov vojny potupovaná ľudská dôstojnosť a narušený pokoj. Avšak iba dynamika práva nestačí na znovu obnovenie narušenej rovnováhy. Je dôležité prejsť cestu zmierenia a odpustenia. Ako napísal blahoslavený Ján Pavol II. v Posolstve k medzinárodnému dňu pokoja v roku 2002, ktorý nasledoval po tragických atentátoch z 11. septembra 2001: „Skutočný pokoj je však ovocím spravodlivosti, mravnou čnosťou a právnou zárukou, ktorá bdie nad plným rešpektovaním práv a povinností a nad spravodlivým rozdeľovaním úžitkov i bremien. Keďže však ľudská spravodlivosť je stále krehká a nedokonalá, lebo je ovplyvnená ľudskými hranicami a egoizmom jednotlivcov i skupín, musí sa praktizovať a v istom zmysle dopĺňať odpustením, ktoré uzdravuje rany a z hĺbky opäť nadväzuje narušené ľudské vzťahy“ (č. 3).

Drahí priatelia aj vo svetle týchto úvah sú pastoračné motivácie, ktoré sú v základoch identity Vojenských ordinariátov, veľmi aktuálne. Práca evanjelizácie vo

vojenskom svete si vyžaduje prijatie rastúcej zodpovednosti, aby aj v tomto prostredí bolo ohlasovanie Ježiša Krista, jedinej nádeje života a pokoja pre celé ľudstvo, stále nové, presvedčivé a radostné. Ako sám povedal: „bezo mňa nemôžete nič urobiť“ (Jn 15,5). Nech vaše osobitné poslanie a horlivá služba vás a vašich spolupracovníkov, kňazov a diakonov, podporujú celkovú obnovu srdca za predpokladu všeobecného pokoja, po ktorom túži celý svet. S týmito pocitmi vás uistujem o svojich modlitbách a sprevádzam vás svojim požehnaním, ktoré zo srdca udeľujem vám a všetkým tým, ktorí sú zverení do vašej pastoračnej starostlivosti.

Preklad: Jozef Šofranko SJ

Vianočný stromček na Námestí sv. Petra bude tento rok z Ukrajiny

Kyjev, 25. októbra (TK KBS) – Vianočný stromček na Námestí sv. Petra bude tento rok pochádzať z Ukrajiny. Ako oznámila ukrajinská tlačová agentúra RISU, grécko-katolícky biskup Svatoslav Ševčuk navrhol biskupovi ukrajinskej pravoslávnej cirkvi, aby sa obaja zúčastnili na odovzdaní stromu vo Vatikáne. Tlačový hovorca kyjevskej metropolie toto ekumenické gesto síce potvrdil, avšak nevyjadril sa k účasti pravoslávnych biskupov na slávnostnom odovzdaní.

Vzt'ah oboch ukrajinských cirkví je okrem iného zaťažený spormi o majetkové vlastníctvo cirkevných stavieb, píše agentúra KNA. Tento konflikt je jednou z prekážok možného stretnutia Benedikta XVI. s ruským pravoslávnyim patriarchom Kyrillom I. Účasť ukrajinských pravoslávnych biskupov na odovzdaní vianočného stromu vo Vatikáne by totiž mala značný symbolický význam. Ukrajinský ihličnan ozdobí Námestie sv. Petra po prvýkrát. Tradičné rozsvetovanie stromu pre Bazilikou sv. Petra začalo už pred 29 rokmi. **RV CZ jag,**

Rímska nemocnica dostala relikviu bl. Jána Pavla II.

Taliansko, 22. októbra (RV) – Štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone navštívil 20. októbra rímsku nemocnicu Bambino Gesù, ktorej v mene Svätého Otca Benedikta XVI. odovzdal jednu zo štyroch relikvií krvi blahoslaveného Jána Pavla II. Pri tejto príležitosti kardinál navštívil aj 18. mesačnú Camillu, ktorá sa v tejto nemocnici pred pár dňami podrobila úspešnej a výnimočnej operácie, transplantácie pečene jej matky. **-js-**

Kardinál Wuerla, relátor a sekretár pre biskupskú synodu 2012

Vatikán, 22. októbra (RV) – Svätý Otec vymenoval kardinála Donalda Williama Wuerla, arcibiskupa Washingtonu, za generálneho relátora a Mons. Pierre-Marie Carré, arcibiskupa Montellier, za osobitného sekretára pre 13. riadne zasadnutie biskupskej synody o novej evanjelizácii, ktorá sa bude konať vo Vatikáne od 7. do 28. októbra 2012. **-js-**

Benedikt XVI. prijal na audiencii členov Nadácie Jána Pavla II.

Vatikán, 24. októbra, (RV) – Uchovávať, podporovať a odovzdávať budúcim generáciám duchovné dedičstvo Jána Pavla II. – je cieľom Nadácie Jána Pavla II. Jej členom to pri prijatí na audiencii zdôraznil Svätý Otec Benedikt XVI. Zástupcov Nadácie prijal pri príležitosti 30. výročia založenia tejto poľskej inštitúcie. Zvlášť spomenul Centrum pre dokumentáciu a štúdium pontifikátu Jána Pavla II., ktoré neslúži iba na uchovávanie záznamov a referencií, ale aj na podporu publikácií a vedeckých a kultúrnych udalostí, „zameraných na šírenie učenia, pastoračných a humanitárnych aktivít blahoslaveného pápeža“.

Svätý Otec vyjadril vďačnosť, že nadácia pokračuje v zúšľacht'ovaní ducha lásky, ktorý ľudí spája v Kristovi: „Jednou z úloh veľkej ľudskej a kultúrnej hodnoty, po ktorej Ján Pavol II. túžil a ktorej sa nadácia zhostila, je pomoc pri formácii kleru a laikov, predovšetkým tých, ktorí pochádzajú zo strednej a východnej Európy. Každoročne prichádzajú do Lublinu, Varšavy a Krakova študenti z krajín, ktoré v minulosti trpeli ideologickým útlakom zo strany komunistického režimu, aby študovali v rôznych vedeckých odboroch a zažívali nové skúsenosti, aby sa stretávali s rôznymi duchovnými tradíciami a rozširovali svoje kultúrne horizonty. Potom sa vracajú do svojich krajín, obohacujúc rôzne oblasti spoločenského, ekonomického, kultúrneho, politického a cirkevného života. Vyše 900 absolventov je vzácnym darom pre tieto krajiny. Toto všetko je možné vďaka študijným štipendiám, duchovnej a profesionálnej pomoci, poskytovanej zo štedrosti nadácie. Dúfam, že táto práca bude pokračovať, rozvíjať sa a prinášať hojné ovocie.“

Benedikt XVI. zdôraznil jeden z aspektov Nadácie Jána Pavla II. „V spojení s touto ustanovizňou sa rozvinulo duchovné spoločenstvo tisícov ľudí na rôznych kontinentoch, ktorí ju nepodporujú iba materiálne, ale vytvárajú kruhy priateľov, formačné spoločenstvá, založené na učení a príklade Jána Pavla II. Neobmedzujú sa na sentimentálne spomienky, ale rozlišujú potreby súčasnosti, pozerajú sa do budúcnosti s dôverou, a zaväzujú sa naplňovať svet hlbšie duchom solidarity a bratstva.“ **-fr-**

Pápežská rada zverejnila nótu k reforme svetového finančného systému

Vatikán, 24. októbra (RV) - Pápežská rada pre spravodlivosť a pokoj dnes zverejnila nótu o reforme medzinárodného finančného a menového systému. Dokument prezentoval jej predseda, kardinál Peter Turkson, jej sekretár Mons. Mario Toso a docent politickej ekonomie na Univerzite Tor Vergata v Ríme, prof. Leonardo Bacchetti.

Nóta nanovo systematicky prechádza štádiami finančnej a ekonomickej krízy. Navrhuje niektoré usmernenia pre reformu, ktoré by mohli byť východiskovými bodmi pre Organizáciu spojených národov a pre jej špecializované agentúry. Výsledkom týchto reforiem by mala byť väčšia schopnosť osvojenia si politiky a záväzných rozhodnutí smerom k realizácii všeobecného dobra na miestnej, regionálnej a svetovej úrovni.

Za najnaliehavejšiu oblasť politiky bola označená politika týkajúca sa sociálnej spravodlivosti: finančná a menová politika, ktorá nepoškodzuje slabšie krajiny; politika zameraná na realizáciu voľného a stabilného trhu a politika zameraná na spravodlivé rozdelenie svetového bohatstva aj prostredníctvom doteraz ešte neznámych foriem globálnej daňovej solidarity.

Vzhľadom k nastávajúcemu summitu G20 chce byť reflexia Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj akýmsi príspevkom pre zodpovedných a pre všetkých ľudí dobrej vôle a gestom zodpovednosti voči súčasnej generácii. Najmä však voči tej generácii, ktorá príde, aby nikdy nestratila nádej na lepšiu budúcnosť a vieru v dôstojnosť a dobro človeka.

Dokument podčiarkuje, že „je v hre všeobecné dobro ľudstva a jeho samotná budúcnosť“: viac ako miliarda ľudí žije z menej ako jedného dolára na deň, „enormne vzrástla nerovnosť vo svete“, čo vytvára „napätia a hromadné migračné pohyby“. Analýza príčin krízy v tomto dokumente uvádza „hospodársky liberalizmus bez pravidiel a bez kontroly“. Nebezpečenstvá liberalizmu boli prorocky predpovedané pápežom Pavlom VI. v encyklike *Populorum progressio* v roku 1967; a „po neúspechu marxistického kolektivismu“ Ján Pavol II. varoval pred rizikom „modloslužby trhu, ktorý ignoruje existenciu tovaru, ktorý svojím charakterom nie je a nemôže byť tovarom“.

Kríza – ako uvádza nóta – je spôsobená aj inými ideológiami, ktoré majú „ničivý vplyv“: utilitarizmus a individualizmus, podľa ktorých „osobný zisk vedie k dobru spoločnosti“. Ale to nie je vždy tak. V skutočnosti napriek pokroku svetovej ekonomiky, „nevzrástlo rovnovážne rozdelenie bohatstva“, ba „v mnohých prípadoch sa zhoršilo“. Preto si situácia nevyhnutne vyžaduje solidaritu.

Text ďalej cituje Benedikta XVI. a konštatuje, že koreň krízy „nie je len ekonomickej a finančnej povahy,

ale predovšetkým morálnej povahy“. Ekonomia „potrebuje pre svoje správne fungovanie etiku“. Je nevyhnutné preklenúť priepasť medzi etickou formáciou a technickou pripravenosťou. Z tohto hľadiska je možné uvažovať o „opatreniach pre zdanenie finančných transakcií prostredníctvom spravodlivej sadzby“, aj pre „prispievanie k zriadeniu svetovej rezervy na podporu ekonomiky krajín postihnutých krízou, ako aj obnovu ich menového a finančného systému“.

Nóta naznačuje reformu medzinárodného menového systému prostredníctvom vytvorenia nejakej formy globálnej menovej regulácie. Z načrtnutého pozadia vychádza perspektíva organizmu, ktorý by vykonával funkciu akejsi „svetovej centrálnej banky“. Už pápež Roncalli v *Pacem in terris* z roku 1963, poukazujúc na to, že „svet ide smerom k stále väčšiemu zjednoteniu... predpovedal, že jedného dňa vznikne celosvetový verejný orgán“.

Zaangažovať sa do tohto procesu zmeny je „misiou súčasne sociálnou i duchovnou“. Je to „prechod od ducha Babylonskej veže, kde vládne rozdelenie alebo jednotná fasáda, k duchu Turíc, ktorým je Boží plán pre ľudstvo, menovite jednota v rozmanitosti. Len duch harmónie, ktorý prekonáva rozdelenia a konflikty, umožní ľudstvu byť autenticky jedinou rodinou, až po utvorenie nového sveta s celosvetovou verejnou autoritou v službe spoločnému dobru“.

-jak-

Zverejnili štatistiky o katolíkoch vo svete, ich počet podľa nich narastá

Vatikán, 22. Októbra (RV/Fides) – Pri príležitosti Misijnej nedele zverejnili štatistiky, ktoré sa týkajú počtu katolíkov vo svete. Na základe porovnania súčasných údajov s údajmi publikovanými v *Annuario Statistico della Chiesa* z 31. decembra 2009, ich množstvo vzrástlo o 14 951 000. Najviac v Afrike - o viac ako 6,5 milióna. V Európe je to o 597-tisíc viac ako v predchádzajúcom roku. Avšak v porovnaní s nárastom obyvateľstva za posledný rok, sa počet katolíkov v Európe znížil o 0,02%.

Počet biskupov vo svete sa zvýšil o 63, aktuálne ich je 5065. Počet kňazov vo svete sa zvýšil o 1427, teda na 410 593. Iba Európa zaznamenala zo všetkých kontinentov pokles, a to o 1674 kňazov. Počet stálych diakonov sa v celosvetovom meradle zvýšil o 952. Celkový počet stálych diakonov vo svete je 38 155. Európa zaznamenala nárast o 326. Na druhej strane, pokles zaznamenali v Afrike, a to o 6 diakonov. Celkový počet rehoľníkov nekňazov vo svete sa znížil o 412. Momentálne ich je 54 229. Iba v Afrike narástol ich počet, a to o 294 rehoľníkov. Zaznamenal sa veľký pokles celkového počtu rehoľných sestier, a to o 9 697. Najviac v Európe (-7 468) a Amerike (-4 681).

-js-

Úsilie Benedikta XVI. o dialóg ocenil sekretár židovského kongresu Stern

Brusel, 25. októbra (RV CZ) – Zástupca generálneho sekretára Svetového židovského kongresu Maram Stern, ktorý sa vo štvrtok má zúčastniť Svetového stretnutia za pokoj a spravodlivosť v Assisi ocenil úsilie Benedikta XVI. pri dialógu so židovstvom. Pasáže z Ratzingerovej knihy „Ježiš Nazaretský“, týkajúce sa židovstva, by sa mali stať oficiálnym učením Katolíckej cirkvi, dodal. Kresťansko-židovský dialóg zaznamenal v posledných rokoch výrazný pokrok, tvrdí Maram Stern, a nemal by byť ohrozovaný nenávisťnými útokmi a protizidovskými výrokmi niektorých tradicionalistických katolíckych frakcií, uviedol predstaviteľ Svetového židovského kongresu. -jag-

V Ríme sa stretlo vyše sedem tisíc členov Kolpingovho hnutia

Taliansko, 25. októbra (RV) – Od 25. do 29. októbra sa v Ríme koná stretnutie viac ako sedem tisíc členov Kolpingovho hnutia. Je spojené s púťou pri príležitosti dvadsiateho výročia blahorečenia zakladateľa diela, nemeckého kňaza Adolpha Kolpinga (1813-1865). Slávnosť jeho blahorečenia sa konala vo Vatikáne 27. októbra 1991 a predsedal jej blahoslavený pápež Ján Pavol II.

Účastníci podujatia sa v stredu 26. októbra zúčastnia na bohoslužbe slova s Benediktom XVI. na Námestí sv. Petra, aby duchovne podporili úsilie Cirkvi za pokoj vo svete. Svätú omšu k výročiu beatifikácie Adolpha Kolpinga bude sláviť kardinál Joachim Meisner, kolínsky arcibiskup, ktorý je poverený patronátom nad Kolpingovým dielom, a eucharistickej slávnosti, ktorou sa stretnutie v sobotu 29. októbra ukončí, bude v Lateránskej bazilike predsedáť kardinál Christoph Schönborn, viedenský arcibiskup. -jak-

Predseda Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj o smrti Kaddáfího

Vatikán, 21. októbra (RV) – „Svet nikdy nemôže oslavovať smrť človeka, ani kriminálnika,“ reagoval na smrť líbyjskeho vodcu Muammara Kaddáfího kardinál Peter Kodwo Turkson, ktorý zároveň predsedá Pápežskej rade pre spravodlivosť a pokoj. Pre TMNews zdôraznil, že

v Líbyi, ako aj zvyšku severnej Afriky v zmysle arabskej jari nestačí „sloboda od istých vodcov“, ale potrebujú „slobodu pre všetkých“, ktorá bude garantovať aj práva kresťanských menšín.

„Cirkev chce stále napomáhať obráteniu ľudí. Mohol nájsť exil inde, ako to urobil etiópsky prezident Mengistu, ktorý skončil v Zimbabwe, a využiť príležitosť na reflexiu a ospravedlnenie sa za všetko, čo sa stalo. Ale chcel bojovať do konca. Je mi ľúto, že skončil takto“, povedal kardinál, pôvodom z Ghany. „S každým strategickým životom sa spája aj istý smútok. Svet nikdy nemôže oslavovať smrť človeka, ani kriminálnika,“ dodal.

V pohľade do budúcnosti kardinál Turkson uviedol, že najbližším cieľom musí byť zmierenie. Vzhľadom k tomu, ako sa už stalo v Iraku v prípade Saddáma Husajna, v Líbyi dnes sú aj tí, ktorí truchlia nad smrťou Kaddáfího. Zmierenie je nevyhnutné k tomu, aby Líbya išla ďalej ako jeden národ. V tejto súvislosti predseda Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj zdôrazňuje najmä obavy Cirkvi o kresťanské menšiny Líbye a severnej Afriky. „Dúfajme, že všetko, čo sa deje v severnej Afrike, sa skončí zrodom demokracie, ktorá poskytne každému slobodu a pokoj,“ poznamenal africký kardinál. -jak-

Pápežská rada pre medzinábožen- ský dialóg adresovala posolstvo hinduistom

Vatikán, 20. októbra (RV) – Pápežská rada pre medzináboženský dialóg adresovala posolstvo príslušníkom hinduistického náboženstva pri príležitosti ich sviatku Deepavali, ktorý pripadá na 26. októbra. Sviatok oslávia iba deň pred začiatkom stretnutia svetových náboženských lídrov za pokoj, ktoré začne budúci štvrtok 27. októbra v Assisi.

Keď je náboženská sloboda „upieraná, potláčaná, alebo porušovaná“, rast autentického a trvalého mieru pre celú ľudskú rodinu „je utlmovaný a marený... Usilujme sa teda spojiť ruky pri podpore slobody vierovyznania ako našej spoločnej zodpovednosti, apelovaním na najvyšších predstaviteľov krajín, aby nikdy neznevažovali náboženský rozmer ľudskej bytosti“, uvádza výzva.

Tento rok je posolstvo vatikánskeho dikastéria zamerané na slobodu vierovyznania a jeho snahou je upriamiť pozornosť na „tých členov ľudskej rodiny, ktorí sú vystavení zaujatosti, predsudkom, nenávisťnej propagande, diskriminácii a prenasledovaniu na základe svojej náboženskej príslušnosti“. „Sloboda vierovyznania“ – píše predseda Rady, kardinál Jean-Louis Tauran a jej sekretár, Mons. Pier Luigi Celata – „je odpoveďou na nábožensky motivované konflikty v mnohých častiach sveta“. -Pr-

COMECE privítala rozhodnutie súdu o embryách

Brusel, 21. októbra (RV CZ) – Komisia biskupských konferencií Európskej únie (COMECE) privítala rozhodnutie Európskeho súdneho dvora, podľa ktorého nie je možné patentovať ľudské embryá ani bunky, ktoré z nich pochádzajú. Podľa COMECE prináša toto súdne rozhodnutie dostatočne širokú a vedecky podloženú definíciu ľudského embrya, ktoré musí byť v každej fáze svojho vývoja považované za ľudskú bytosť, a nie za obyčajnú „potencionálnu existenciu ľudskej bytosti“.

Európski biskupi dúfajú, že teraz sa veda pri výskume zárodočných buniek obráti k alternatívnym zdrojom, ktorými sa môžu stať napríklad dospelé kmeňové bunky. Tieto alternatívne metódy výskumu sú uznávané ako vedecky, tak eticky, zdôrazňuje komisia. Rozhodnutie Európskeho súdneho dvora by tak malo byť prijaté ako dôležitý medzník legislatívy Európskej únie, smerujúci k ochrane života a malo by mať pozitívny dopad na konkrétne rozhodnutie o financovaní európskeho výskumu, píše vo vyhlásení z bruselského sídla COMECE.

Na rozhodnutie súdu zareagovali aj niektorí slovenskí politici v Bruseli. „Tým, že Európsky súdny dvor zakázal patenty na embryonálnych kmeňových bunkách a označil ho za nemorálny, konečne niekto otvorene povedal, že kráľ sľubujúci postaviť na smrti nesmrteľnosť je napriek tomu, že je v bielom plášti vedca, nahý,“ uviedol poslanec Miroslav Mikolášik, ktorý je v europarlamente predsedom pracovnej skupiny pre bioetiku. „Súd potvrdil názor Európskeho parlamentu, že ľudské telo nemôže byť predmetom patentového vynálezu. Rozhodnutie súdu zároveň znamená koniec neľudských pokusov s embryami v európskych laboratóriách,“ komentovala rozsudok europoslankyňa Anna Záborská. -jag-

Z Grécka do Petrohradu priniesli posvätný opasok Panny Márie

Rusko, 25. októbra (RV) – Jedna z najuctievanejších relikvií pravoslávnych kresťanov prišla do Petrohradu. Posvätný opasok Panny Márie bude putovať Ruskom až do Moskvy. Iniciatívu pripravila Nadácia sv. Ondreja Prvopovoláného.

Relikvia – ako informuje agentúra AsiaNews – pri tejto príležitosti prvýkrát opustí grécky pravoslávny kláštor i samotné Grécko, odkedy je na tomto mieste uchovávaná a uctievaná. Relikviu bude na jej púti cez Ruskú federáciu sprevádzať 20 pravoslávnych mníchov. Archimandrita Jefrem, predstavený tisícročného mužského kláštora Vatopedi na hore Athos, povedal, že pre Rusko urobili „výnimku“, keďže kláštor odmietol podobné

žiadosti zo strany mnohých štátov, vrátane USA a pravoslávneho Rumunska. Posvätný opasok sa do Grécka vráti 23. novembra.

Opasok bol – podľa tradície – utkaný samotnou Pannou Máriou. Krátko pred svojim nanebovzatím ho Panna Mária darovala apoštolovi Tomášovi. Následne bol dlho uchovávaný v Konštantínopole, až kým sa ho nezmocnil bulharský kráľ v 14. storočí. Neskôr bol srbským princom Lazárom I. Hrebeljanovičom darovaný kláštoru Vatopedi. Už mnoho stáročí mnisi dávajú veriacim vlastnoručne vyrobené opasky podľa vzoru vzácnej relikvie, spolu s modlitbami a inštrukciami, ako držať zvláštny pôst. Podľa legendy totiž tieto opasky pomáhajú liečiť ženskú neplodnosť. Zvláštnosťou je, že posvätný opasok Panny Márie je opatrovaný na hore Athos, na ktorú smú vystúpiť jedine muži. Práve preto putovanie relikvie po Rusku bude jedinečnou príležitosťou pre veriace ženy zhliaďnuť a pomodliť sa pri relikvii. -Ir-

Izrael daroval Vatikánu štyristoročný olivovník z Nazareta

Izrael/Vatikán, 26. októbra (RV, RV CZ) - Izraelská vláda darovala Vatikánu štyristoročný olivovník. Zasadili ho dnes ráno 26. októbra vo Vatikánskych záhradách. Tento neobyčajný dar navrhol predseda izraelskej vlády Benjamin Netanyahu počas jeho poslednej návštevy v Taliansku. Strom, ktorý vyrástol na vrchovine v okolí Nazareta – teda na mieste prepojenom s kresťanstvom, je 4 m vysoký a jeho kmeň má šírku 2,20 m.

Prevoz stromu zrealizovala nezisková organizácia Keren Kayemeth LeIsrael (KKL), ktorá sa od svojho vzniku v roku 1901 angažuje v melioračných a zalesňovacích prácach na území Izraela. -jag, js-

Vo Varšave slávili svätú omšu za porozumenie medzi krajinami V4

Poľsko, 24. októbra (RV) - Pri príležitosti nedeľného národného sviatku Maďarskej republiky – Dňa republiky slávili vo Varšave svätú omšu za porozumenie medzi krajinami z takzvanej Vyšehradskej skupiny. V Kostole sv. Štefana sa na bohoslužbe zúčastnili veľvyslanci Česka, Maďarska, zástupcovia Slovenského veľvyslanectva, poľské civilné autority a veriaci jednotlivých krajín, ktorí v Poľsku pracujú. Slávnosťou si pripomenuli 20. výročie vzniku Vyšehradskej skupiny, jej význam a nezastupiteľnú úlohu veriacich pri budovaní vzájomného porozumenia medzi národmi. -js-

Zomrel rožňavský emeritný biskup Mons. Eduard Kojnok

Rožňava, 27. októbra (TK KBS) - Vo veku 78 vo štvrtok v skorých ranných hodinách zomrel rožňavský emeritný biskup Mons. Eduard Kojnok.

Pohrebne obrady začnú 3. novembra zádušnou svätou omšou o 9:30 h v Katedrále Nanebovzatia Panny Márie v Rožňave. Pokračovať budú svätou omšou o 14:30 h v Kostole sv. Mikuláša v Hrnčiarskej Vsi (rodisku biskupa), po ktorej jeho pozostatky uložia do hrobu.

Eduard Kojnok sa narodil 14. augusta 1933 vo Veľkej Suchej (Hrnčiarska Ves). Ordinovaný za kňaza bol 24.6.1956 v Bratislave. Za administrátora rožňavskej diecézy bol Jánom Pavlom II. menovaný 14. februára 1990. Úradu sa ujal 18.2.1990 a na biskupa bol konsekrovaný 18. marca 1990 v Rožňave J.Em. Jozefom kardinálom Tomkom. 27.12.2008 Benedikt XVI. prijal jeho zrieknutie sa úradu a stal sa rožňavským emeritným biskupom. **BÚ Rožňava**

Novým dekanom Teologickej fakulty TU Miloš Lichner SJ

Bratislava, 27. októbra (TK KBS) – Teologická fakulta (TF) Trnavskej univerzity (TU) v Trnave má nového dekana. Profesora Juraja Dolinského, SJ nahradil ThLic. Miloš Lichner, SJ. Rozhodol o tom v stredu 26. októbra Akademický senát TF TU. Vyplýva to zo správy na internetovej stránke fakulty. **Zdroj: www.tftu.sk**

V Žiline vyvrcholili celomestské misie

Žilina, 23. októbra (TK KBS) - Na Misijnú nedeľu vyvrcholili Žilinské misie 2011. Záverečnú svätú omšu celebroidal žilinský biskup Mons. Tomáš Galis. Spoločne s ním ďakovali za požehnaný čas misií kňazi z Dekanátu Žilina, desať misijných tímov z rôznych reholí a veriaci, ktorí zaplnili Farský kostol Sedembolestnej Panny Márie na Vlčincoch.

V homílii sa prítomným prihovril redemptorista, páter Michal Zamkovský, ktorý upriamil pozornosť na kríž, ako bezpečnú cestu lásky do neba. Počas svätej omše biskup požehnal kríže, ktoré si priniesol Boží ľud a spoločne si obnovili krstné sľuby zrieknutím sa hriechu a vyznaním viery. Pred záverečným požehnaním biskup Galis poďakoval všetkým, ktorí

sa zapojili do Žilinských misií, ktoré boli prípravou na oslavu 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na naše územie a rozoslal ich slovami: „Žilinčania, choďte a získavajte nasledovníkov pre Krista!“

Po skončení sv. omše sa biskup stretol s misijnými tímami a kňazmi žilinského dekanátu na zdieľaní sa a spoločnom agapé. **Peter Holbička**

Arcibiskup Róbert Bezák návštevil írsky Dublin

Dublin, 23. októbra (TK KBS) - Zástupca Rady Konferencie biskupov Slovenska pre pastoračiu Slovákov žijúcich v zahraničí, trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák navštívil Dublin. Do Írska pricestoval na pozvanie misionára zo Spoločnosti Božieho Slova Gašpara Habaru, SVD, aby osobne stretol slovenských veriacich v tejto krajine.

Arcibiskup Bezák začal svoju návštevu v piatok popoludní. Vo večerných hodinách sa spoločne s dublinským arcibiskupom Diarmuidom Martinom stretli so slovenským veľvyslancom v Írsku Romanom Bužekom a zástupcami cirkevnej obce v Dubline, ktorí rôznym spôsobom podporujú slovenských veriacich.

Spolu s arcibiskupom pricestoval aj kňaz Eugen Rybanský. „Do Írska som vás prišiel nielen navštíviť, ale aj pomôcť v oblasti náboženského života. Prišiel som tu spolu s kňazom – Eugenom Rybanským, ktorý by tu mohol pracovať a pomôcť vám. Verím, že to pomôže celému slovenskému spoločenstvu, nielen na úrovni náboženskej, ale aj ľudskej,“ uviedol Bezák.

V sobotu arcibiskup posvätil priestory krajanského domu Slovákov v Írsku. V príhovore počas svätej omše vyzdvihol odhodlanie veriacich, ktorí vytvorili živé jadro spoločenstva a zdôraznil, že je dôležité, aby boli migranti príkladom dobrosrdečnosti a lásky k blížnemu. Svoju návštevu zavŕši dnešnou slávnostnou svätou omšou o 17.00 h. **Oliver Varhola a Eva Kapičáková**

70. plenárne zasadanie Konferencie biskupov Slovenska

Donovaly, 27. októbra (TK KBS) - 70. plenárne zasadanie Konferencie biskupov Slovenska (KBS) sa konalo v dňoch 26. a 27. októbra 2011 v penzióne Zornička na Donovaloch.

Zasadania sa zúčastnilo 14 biskupov, jeden diecézny administrátor a jeden z biskupov sa ospravedlnil zo zdravotných dôvodov.

Biskupi zvolili nového predsedu bioetickej subkomisie KBS, ktorým sa stal spišský biskup Mons. Štefan Sečka. Biskupi rozhodli o reorganizácii Liturgickej komisie a to tak, že zrušili jazykovednú subkomisiu a subkomisiu pre sakrálne stavby.

Za ďalšieho člena liturgickej komisie bol zvolený nitriansky biskup Mons. Viliam Judák.

Členovia KBS zároveň rozhodli, že starostlivosť o TV LUX a Rádio Lumen bude zverená automaticky predsedovi Rady pre spoločenské komunikačné prostriedky KBS. Aktuálne ním je bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský.

Za nového riaditeľa Katolíckeho biblického diela (KBD) bol zvolený ThLic. Peter Nákačka, kňaz Spišskej diecézy.

KBS vymenovalo aj zástupcov Katolíckej cirkvi v Slovenskej biblickej spoločnosti. Za rímskokatolícku cirkev sa ním stal Pavol Vilhan S.S.L. a za gréckokatolícku cirkev Ján Krupa.

V rámci príprav na cyrilometodské jubileum si biskupi vypočuli informáciu o stretnutí predsedov Českej biskupskej konferencie /ČBK/ a KBS. ČBK zriadila komisiu k príprave Cyrilometodského jubilea, v ktorej sú zastúpení predstavitelia cirkví, štátnej správy aj univerzitného prostredia. ČBK ponúkla KBS jedno miesto pozorovateľa v danej komisii.

Medzi bodmi rokovania bolo i schvaľovanie mediálnych projektov zo zbierky KBS. Návrh na rozdeľovanie prostriedkov pripravujú členovia Rady KBS pre spoločenské komunikačné prostriedky. V tomto roku bol návrh pripravený podľa nového štatútu schváleného plénom KBS v júni 2011. Celkovo KBS prerozdělila sumu vo výške 172 792,37 EUR. Zoznam podporených projektov sa nachádza na stránke TK KBS.

Biskupi si vypočuli správu o činnosti Katolíckej univerzity v Ružomberku. Po trojročnom úsilí bol zavýšený proces komplexnej akreditácie KU. Vedenie KU obdržalo z MŠ SR list, v ktorom bola KU potvrdená ako univerzita. V uplynulom období KU štvornásobne prekročila indikátor rastu kvality. V decembri sa usutoční voľba nového dekana Filozofickej fakulty KU a na jar prebehne voľba rektora KU.

Biskupi si vypočuli správu o činnosti Rádía Lumen. Za posledných 5 rokov sa zvýšil príjem rádia od poslucháčov z 3 na 34 percent z celkových príjmov. Od 24. novembra by mal vstúpiť do Rádía Lumen nový subjekt, ktorým je Spolok Svätého Vojtecha /SSV/.

O činnosti Pápežského slovenského kolégia svätých

Cyrila a Metoda v Ríme /PSKSCM/ informoval jeho rektor Mons. Vladimír Stahovec. V kolégiu žije v súčasnosti 15 kňazov. Od 1. novembra začína fungovať nova Správna rada kolégia, ktorá má 5 členov, ktorých mandát je na tri roky. 6. novembra si kolégium pripomenie 30. výročie návštevy Svätého otca Jána Pavla II. Hlavným celebrantom bude kardinál Jozef Tomko.

Biskupi sa oboznámili aj s aktivitou Komisie biskupských konferencií Európskej únie /COMECE/ na ochranu nedele. KBS víta iniciatívu COMECE na ochranu nedele a to nielen z náboženských, ale i z ľudských pohľadov, ako sú ochrana rodiny a právo na odpočinok. KBS poverila Mons. Petra Rusnaka koordinovaním aktivít na ochranu nedele na Slovensku.

Plénum si vypočulo aj správu o zbierke „Pomôžte Haiti“. Podrobné informácie o projektoch SKCH nájdete na stránkach TK KBS.

Biskupi sa počas plenárneho zasadania stretli aj s predsedom Konferencie vyšších rehoľných predstavených /KVRP/ a predsedníčkou Konferencie vyšších predstavených ženských rehoľ /KVPZR/ na Slovensku. Po prvýkrát sa stretnutia zúčastnil nový predseda KVRP otec Ján Halama SVD. Sestra Jutína OP informovala o vzniku inernovicátu ženských rehoľ i o priebehu natáčania dokumentárneho filmu venovaného likvidácii rehoľ. Biskupi si vypočuli aj informácie o digitalizácii archívnych spisov rehoľ od roku 1948.

Biskupi rozhodli o mediálnych grantoch

Donovaly, 27. októbra (TK KBS) - Počas 70. plenárneho zasadania KBS schválili biskupi rozdelenie finančných prostriedkov vyzbieraných počas zbierky na katolícke médiá v roku 2011. Táto zbierka sa koná v katolíckych kostoloch vždy na 7. Veľkonočnú nedeľu.

Návrh na rozdeľovanie prostriedkov pripravujú členovia Rady KBS pre spoločenské komunikačné prostriedky. V tomto roku bol návrh pripravený podľa nového štatútu schváleného plénom KBS v júni 2011. Celkovo KBS prerozdělila sumu vo výške 172 792,37 EUR.

Okrem grantov určených štatútom KBS pre TV LUX, Rádio Lumen a TK KBS boli podporené i projekty Liturgický kalendár, natáčanie dokumentárneho filmu o likvidácii kláštorov, ktorý pripravuje s koproducentami Konferencia vyšších predstavených ženských rehoľ na Slovensku, Liturgický preklad Svätého Písma na internete, časopis Rebrík, internetový projekt 40dní, projekt kresťanského putovného kina, kompletne vydanie známeho Zeffirelliho filmu Ježiš Nazaretský, ktorý by sa mal bezplatne dostať na všetky základné a stredné katolícke školy na Slovensku, projekt pátra Töröka pre Hallel Communication, filmový dokument o práci známeho výrobcu mozaik Marka Rupnika, ale i cenami ovenčený francúzsky film O bohoch a ľuďoch, ktorý by sa mal do slovenských kinosál dostať počas pôstu. **TK KBS, jk**

V Katedrále sv. Martina umiestnili relikviu bl. Karola I. Habsburského

Bratislava, 21. októbra (TK KBS) – Katedrála sv. Martina v Bratislave má ďalšiu historickú pamiatku - relikviu blahoslaveného Karola I. Habsburského. Na Oltári Svätého kríža pred Kaplnkou sv. Jána Almužníka ju umiestnili

po svätej omši v latinskom jazyku, ktorú pri príležitosti prinesenia vzácnej relikvie celebraval bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. Ostatky bývalého panovníka si na nej uctili desiatky kňazov, predstavitelia náboženského a spoločenského života a veriaci zo Slovenska a ďalších krajín.

Život Karola I. Habsburského priblížil v homílii arcibiskup Zvolenský. Okrem iného pripomenul, že práve v dnešnej dobe je veľmi potrebné hľadiť na ľudí, ktorí sa napriek ťažkým životným situáciám a veľkým rozhodnutiam snažili zachovať vernosť Bohu a žiť podľa jeho vôle. „A v tomto zmysle je blahoslavený Karol pred našimi očami ako vynikajúci príklad,“ uviedol. Bývalého rakúskeho arcivojvodu postavil ako príklad pre ľudí, ktorí stoja napríklad vo verejných funkciách, ako aj pre každého človeka, ktorý je v uliciach sveta konfrontovaný s tými, ktorí neuznávajú žiadne pravidlá.

V blahoslavenom Karolovi Zvolenský vidí tiež výborný príklad a posilu, ako hľadať „vo všetkých životných situáciách, aj v utrpení, aj v radoosti, aj v bolesti, čo je Božia vôľa“. „A preto som aj veľmi rád, že od dnešného dňa budeme potom uchovávať relikviu blahoslaveného Karola aj v našej katedrále, aby sme znova a znova mohli mať príležitosť rozmyšľať nad jeho životným príkladom a aby sme v ňom našli nášho duchovného ochrancu,“ dodal arcibiskup a prítomným sa prihovril aj v nemeckom jazyku.

Blahoslavený Karol I. Habsburský (1887 – 1922) bol rakúskym arcivojvodom a uhorským kráľom z habsbursko-lotrinského rodu. Ako najstarší syn arcivojvodu Otta Františka a Márie Jozefy Saskej bol synovcom arcivojvodu a následníka trónu Františka Ferdinanda d'Este. Karol už ako dvanásťročný študoval prírodné vedy na viedenskom benediktínskom Škótskom gymnáziu. Štúdium zavŕšil v Prahe. Už v roku 1903 sa Karol stal poručíkom c. a k. armády. V roku 1911 sa oženil s príslušníčkou francúzskeho kráľovského rodu Bourbonovcov,

kňažnou Zitou. Po smrti Františka Jozefa I. V roku 1916. prevzal Karol ako 29-ročný vládu nad monarchiou a ujal sa vrchného velenia armády.

Habsburské dedičstvo prevzal Karol uprostred vojnového konfliktu, ktorý sa snažil čo najrýchlejšie ukončiť. Preto sa aj v zahraničnej politike cisár snažil o mierové jednania, no situácia sa mu postupne celkom vymkla z rúk. Na jar roku 1919 musel opustiť vlasť, do ktorej sa už nikdy nevrátil. Rakúsky parlament prijal zákony o zrušení všetkých Karolových panovníckych práv. Neskôr bolo rozhodnuté aj o jeho internácii i jeho rodiny na ostrove Madeira, kde 1. apríla 1922 zomrel.

Svätý Otec Ján Pavol II. 3. októbra 2004 vyhlásil Karola Habsburského za blahoslaveného. **-jh-/foto inet**

Zástupcovia charity sa zúčastnili monitorovacej návštevy na Haiti

Bratislava, 24. októbra (TK KBS) - Zástupcovia Slovenskej katolíckej charity (SKCH), prezident Mons. Štefan Sečka a generálny sekretár Radovan Gumulák, navštívili Haiti, ktoré pred rokom a pol postihlo ničivé zemetrasenie. Účelom návštevy bolo zmonitorovať projekty, ktoré realizuje charita zo zbierky Konferencie biskupov Slovenska (KBS) a verejnej zbierky SKCH. Cesty sa zúčastnil aj nahrávací štáb, výsledkom čoho bude v roku 2012 dokumentárny film.

Počas desaťdňovej monitorovacej cesty (od 10. do 21. októbra 2011) navštívili úspešne dokončené stavby materskej školy v Cazeua a dvoch základných škôl v Duval. Skontrolovali tiež napredovanie výstavby pastoračného centra a sirotinca pre deti s telesným postihnutím v Riviere Froide. „Haiti som naposledy navštívil minulý rok pár týždňov po zemetrasení. Bolo zaujímavé vidieť pozitívne zmeny, ktoré sa udiali v hlavnom meste Port-au-Prince za rok a pol. Väčšina domov je už opravená, stále však pretrvávajú problémy s chýbajúcou infraštruktúrou,“ hodnotí situáciu na Haiti generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák.

Investície a pomoc zo zahraničia priniesli so sebou nové pracovné príležitosti najmä v oblasti stavebníctva. Treba žiaľ povedať, že situácia priniesla so sebou aj výrazné zvýšenie cien stavebného materiálu, čo sa odzrkadľuje vo zvýšených nákladoch na projekty. Haiti si v máji 2011 zvolilo nového prezidenta a politická situácia sa trochu stabilizovala.

Zástupcovia charity navštívili aj masové hroby obeť zemetrasenia, kde sa spoločne pomodlili. „Chudobu nemožno úplne odstrániť, ale je našou povinnosťou usilovať sa ju zmierniť. A môžem zhodnotiť, že sa nám vďaka solidarite dobrodincov zo Slovenska podarilo prispieť k dosiahnutiu tohto cieľa aspoň malou čiastkou“ zhodnotil prezident SKCH Mons. Štefan Sečka.

Ivana Pástorová

V Detvianskej Hute si pripomenuli misionára Juraja Vojenčiaka, SVD

Detvianska Huta, 24. októbra (TK KBS) - Veriaci z Detvianskej Huty si pripomenuli 10. výročie od smrti ich rodáka pátra Juraja Vojenčiaka, SVD, ktorý pôsobil 42 rokov ako misionár na ostrove Flores v Indonézii. Svätú omšu spolu s prítomnými kňazmi, medzi ktorými boli i rodáci a súčasníci pátra Juraja, celebroidal provinciál rehole Spoločnosti Božieho slova (SVD) na Slovensku Ján Halama, SVD. Vo svojom príhovore páter Halama okrem iného povzbudil veriacich k tomu, aby boli misionármi tam, kde žijú. Vyzdvihol postavu tohto veľkého misionára, ktorého v roku 1992 ako 71-ročného, dekrétom o vymenovaní za prvého riaditeľa Pápežských misijných diel na Slovensku kardinál Jozef Tomko, vtedajší prefekt kongregácie pre evanjelizáciu národov, odvolal z misie.

V závere slávnosti odzneli slová osobných zážitkov a pripomenutí si vzácných udalostí z osobného i misionárskeho života pátra Juraja Vojenčiaka. **Peter Repiský**

Na Donovaloch sa zišli animátori pastorácie povolání z celého Slovenska

Donovaly, 22. októbra (TK KBS) – Od 19. do 22. októbra sa animátori pastorácie povolání (PP) zišli na celoslovenskom pracovno-plánovacom stretnutí na Donovaloch. Stretnutie sa nieslo v znamení témy „Odpovedať na lásku je možné...“ Zodpovedný koordinátor PP, páter Ján Kušnir, SVD, doplnil stretnutie biblickou výzvou (Mk 6,38) „Koľko máte chlebov? Chodte a pozrite sa...“, ktorá je v tomto roku dominantnou v niekoľkých národných tímoch PP. Je to výzva a pozvanie pre každého jednotlivca, pre každú komunitu. Je dobré ak si vieme overiť koľko máme chlebov (prijatých darov), ktorých každý jeden človek je nositeľom na ceste rozlišovania, pokorného, ochotného a plodného rozdávania sa.

Pre potrebu hľadania odpovedí na budúcoročnú činnosť pastorácie povolání sa vytvorili menšie skupiny. V nich jednotliví animátori hľadali nové podnety pre prácu s mladými, skúmajúc ich potrebu vo svetle Božieho slova. Toto spoločné stretnutie bolo doplnené aj osobnými svedectvami zasvätených, o ich ceste k hlbšiemu životu s Kristom. Závery z tohto stretnutia budú mať po spracovaní k dispozícii všetky diecézne tímy PP.

Vo štvrtok prišiel medzi animátorov aj žilinský diecézny biskup Mons. Tomáš Galis, ktorý v homílii povzbudil všetkých kňazov a zasvätených, aby pamätali na dejiny svojho povolania a vracali sa k nim. Povedal, že dnes sa veľmi ťažko šíri myšlienka duchovných povolá-

ní, pretože je stále menej rodín, ktoré môžu mať viac detí a sú pre túto možnosť otvorené. Avšak ako dodal, Boh si aj z jednodetných rodín povoláva do svojej služby.

Michal Vrták, SVD

Vo Svite sa stretli pracovníci s mládežou na podujatí Svetlík

Svit, 24. októbra (TK KBS) – Od 19. do 23. októbra sa vo Svite konal 9. ročník stretnutia pracovníkov s mládežou s názvom Svetlík. Je to každoročná aktivita Rady pre mládež a univerzity KBS, ktorá je zameraná na formáciu mládežníckych pracovníkov, ich vzájomné zdieľanie a povzbudenie do služby. Stretnutie bolo rozdelené na dve časti. Prvá mala charakter duchovnej obnovy so zameraním pre pracovníkov a dobrovoľníkov z diecéznych centier pre mládež a diecéznych komisií. A účastníkmi druhej časti boli ľudia zapojení v pastoračnej a evanjelizačnej službe mladým ľuďom: kňazi, členovia hnutí, združení, pracovníci z centier pre mládež ako aj animátori.

Stretnutie sa nieslo v znamení témy vzťahov v rodine, ktoré tvoria základ v živote mladého človeka. Hostami a zároveň rečníkmi, ktorí ju rozvíjali, boli Juraj Sedláček, vysokoškolský kaplán v Trenčíne a rektor UPC v Trečine a Monika Rimarčíková - lektorka vzdialenej a blízkej prípravy na manželstvo a rodičovstvo, zakladateľka Inštitútu rodiny v Košiciach. Na stretnutí sa zúčastnilo 50 pracovníkov, ktorí sa venujú mladým. **Martin Janus**

Ružomberskí študenti na púti vo Vadoviciach a Osvienčime

Ružomberok, 24. októbra (TK KBS) - V sobotu 22. októbra, keď sa v katolíckej Cirkvi po prvýkrát slávila spomienka na bl. Jána Pavla II, študenti z Katolíckej univerzity v Ružomberku putovali do Vadovíc a Osvienčima. Vo Vadoviciach, v rodisku nového blahoslaveného pápeža, študenti spolu s kaplánom Jozefom Žvandom modlitbou v miestnej Bazilike d'akovali za veľkého pápeža mladých, vďaka ktorému do sveta vstúpilo veľké dobro a zároveň prosili o jeho príhovor a pomoc. V Osvienčime, na mieste Kalvárie XX. storočia, prehliadkou v bývalom nacistickom koncentračnom tábore Auschwitz, uvažovali nad tajomstvom ľudskej neprávosti a modlili sa za nevinné obeť holokaustu. Po skončení prehliadky slávili v blízkom kláštore Bosých sestier Karmelitánok svätú omšu, kde prosili za mier a pokoj vo svete. **Jozef Žvanda**

Arcibiskup Babjak posvätil obnovený interiér vo farnosti Svidník – Záhradná

Svidník, 25. októbra (TK KBS) – Obnovený interiér Chrámu Narodenia Presvätej Bohorodičky posvätil v nedeľu 23. októbra v gréckokatolíckej farnosti Svidník-Záhradná Ján Babjak, SJ, prešovský arcibiskup a metropolita. Farnosť patrí medzi najmladšie farnosti Prešovskej archieparchie. Zriadili ju 1. septembra 2007.

V závere archijerejskej svätej liturgie arcibiskup Ján odovzdal ďakovné listy kurátorom farnosti: Milanovi Andrejkovi, Jozefovi Nastišinovi, Ladislavovi Džoganovi a Dušanovi Boršovskému za pomoc pri organizovaní prác a finančné dary pri obnove chrámu. **Peter Vansač**

V Košiciach je nová policajná kaplnka zasvätená bl. Jánovi Pavlovi II.

Košice, 25. októbra (TK KBS) – Blahoslavený Ján Pavol II. je oddnes patrónom policajnej kaplnky na Policajnej škole v Košiciach. Slávnostný akt sa uskutočnil v rámci slávnostnej sv. omše, ktorú nuncius Giordana celebroid s ordinárom Rábekom, košickým eparchom Milanom Chauturom a policajnými kaplánmi Policajného dekanátu východ. **Tibor Ujlacký**

Pred 200 rokmi sa narodil prvý redaktor Katolíckych novín Šimon Klempa

Bratislava, 24. októbra (TK KBS) – Pred 200 rokmi sa narodil náboženský spisovateľ, národný dejateľ a prvý redaktor Katolíckych novín Šimon Klempa.

Šimon Klempa sa narodil 24. októbra 1811 v Lakšárskej Novej Vsi v okrese Senica. Pochádzal zo zemianskej rodiny. Gymnaziálne štúdiá absolvoval v Bratislave a Ostrihome, filozofiu v Trnave a teológiu v Pázmáneu vo Viedni. V roku 1836 ho vysvätili za kňaza. V duchovnej správe účinkoval ako kaplán vo Farnosti sv. Jozefa v Pešti, v roku 1854 prešiel do Farnosti sv. Terézie, kde bolo mnoho Slovákov. V roku 1858 sa stal pápežským komorníkom, v roku 1861 titulárnym prepoštom a v roku 1886 trnavským kanonikom. Klempa zomrel 21. novembra 1903. **Eva Fordinálová**

V Starej Ľubovni konferencia o formovaní hodnotového systému detí a mládeže

Stará Ľubovňa, 26. októbra (TK KBS) – Výchova a vzdelávanie ako nástroj (de)formovania hodnotového systému spoločnosti je názov konferencie, ktorú zorganizovali 25. októbra v Starej Ľubovni. Uskutočnila sa pri príležitosti 20. výročia obnovy cirkevného školstva v Spišskej diecéze. Finančne ju podporila aj Nadácia Konrada Adenauera. **Ján Paľša**

V Starej Ľubovni slávil na cirkevnej základnej škole a gymnáziu Misijný deň

Stará Ľubovňa, 24. októbra (TK KBS) – Základná

škola s materskou školou sv. Cyrila a Metoda a Cirkevné gymnázium sv. Mikuláša v Starej Ľubovni usporiadali 20. októbra Misijný deň. Nosným pilierom podujatia je pomoc tým, ktorí nemajú ani základné materiálne prostriedky na zabezpečenie živobytia.

Už 18. ročník misijného dňa začal svätou omšou v Kostole sv. Petra a Pavla. Celebrantom a zároveň hosťom celej akcie bol páter Michal Slivka, SVD. Deväťdesiatročný verbista sprostredkoval žiakom svoje skúsenosti z pôsobenia v Indii, kde ako misionár strávil 40 rokov. **Ján Paľša**

V Bardejove slávil svätú omšu na poďakovanie za bl. Jána Pavla II.

Bardejov, 24. októbra (TK KBS) – Ďakovnú svätú omšu na poďakovanie za blahorečenie Božieho sluhu - Jána Pavla II. slávil 23. októbra v Bazilike svätého Egídia v Bardejove. Celebroval ju rektor baziliky Pavol Marton. Žiaci z Cirkevného gymnázia sv. Jána Bosca pred bohoslužbou pripravili krátku akadémiu, zloženú z hudby a hovoreného slova, venovanú Misionárovi Lásky. Jeho osobu pripomína aj výstava mnohých fotografických, knižných a textových dokumentov o živote Jána Pavla II., ktorá potrvá do 26. októbra v budove Katolíckeho kruhu v Bardejove. **Dominik Pračko**

Vo Vrúcku slávil ďakovnú svätú omšu duchovný otec sestier Satmárok

Vrúcko, 24. októbra (TK KBS) – Ďakovnú svätú omšu slávil v sobotu 22. októbra v Kostole sv. Bartolomeja vo Vrúcku Jozef Čeman. Duchovný otec sestier Kongregácie Milosrdných sestier sv. Vincenta – Satmárok ju celebroid pri príležitosti jeho životného jubilea. Koncom týždňa, 30. októbra oslávi 90. narodeniny. Na bohoslužbe nechýbali ďalší spolubratia - kňazi, rehoľné sestry, príbuzní a veriaci z obce. Kazateľom pri sv. omši bol Mons. Peter Mišík, dekan z Novej Bane. **Milosrdné sestry sv. Vincenta - Satmárok**

Vo Okoličnom otvorili cez víkend Múzeum Ladislava Mattyasovszkého

Okoličné, 26. októbra (TK KBS) – Vo Farnosti Okoličné v nedeľu 23. októbra otvorili Múzeum Ladislava Mattyasovszkého. Symbolicky ho otvoril spišský biskup Mons. Štefan Sečka, ktorý následne celebroid odpustovú svätú omšu, pri príležitosti spomienky na patróna kostola v Okoličnom - sv. Petra z Alkantary.

Otvoreniu múzea predchádzala konferencia, na ktorej vystúpili s príspevkami odborníci z oblasti ochrany pamiatok, reštaurátorstva a histórie.

V rámci spomínaného projektu sa pred kostolom vytvoril aj nový Park pátra Linčovského, ktorý v tejto farnosti dlhé roky pôsobil a zároveň bola dokončená nová strecha na kostole. **Peter Majda**